

Fiskets Gang

20 UKE 42
1982

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

68. ÅRGANG
Nr. 20 - Uke 42 - 1982
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft
Per Inge Hjertaker

Ekspedisjon:

Dagmar Meling
Kari Storli

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset

A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 100.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 125.00 pr. år. Fiskerifagstudenter kr. 60.00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 1900	1/4 kr. 600
1/2 kr. 1100	1/6 kr. 450
1/3 kr. 750	1/8 kr. 350

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Norges Fiskarlag sitt landsmøte 1982: Norwegian Fishermen's Association's Assembly 1982: — Stikkord: Kompensasjon Keyword: Compensation	615
— Toft gjenvalgt — Birger Olsen ny nestformann Toft re-elected as president of the organisation — Birger Olsen the new vice-president	616
— Reguleringsalternativene Regulations next year — Which are the alternatives?	617
— Støttesystemet i næringen må ikke kamufflere omstillingsbehovene The Government support system must not disguise the need for structural changes in the fishing industry	624
— Herre i eige hus? «Master on our own ship?»	626
Statsbudsjettet 1983 — fiskeridepartementets budsjett The '83-budget — The fisheries sector	627
« Fartsgale » fiskere snyter seg selv for mange titalls millioner årlig Speeding fishermen wastes millions each year	629
— Mindre akkar presser prisene oppover Squid in short supply — Prices increasing	631
Fiskeriorganisering og interessehevdning Organizing and organizations in Norwegian Fisheries — — A book review	633
F.G. oversikt over fisket 4.10.—16.10.1982 Norwegian fisheries this period	637
Etter mange års diskusjon — nå skal britene spise mer fisk! At long last — A campaign to make Britains eat more fish!	641
Statistikk Statistics	642

Redaksjonen avslutta 20.10.1982

Forsidefoto: Sigbjørn Lomelde

LANDSMØTET 1982

Stikkord: Kompensasjon!

Gjennomarbeidede innledningsforedrag og saklige ordskifte karakteriserte Norges Fiskarlags Landsmøte 1982. Et landsmøte der stikkordet kompensasjon gikk igjen i mange av debattinnleggene; Økonomisk kompensasjon for de fangstnedskjæringer mange diskuterte formen for, få nødvendigheten av.

Det var naturligvis den norsk-arktiske torsk og neste års reguleringer av kystflåtens fiske det var tale om. Men fiskeridirektør Hallstein Rasmussen gikk også grundig gjennom seilutvalgets innstilling i sitt innledningsforedrag. Fiskeridirektøren fikk takk og anerkjennelse fra svært mange i ordskiftet etterpå for sin grundige og gjennomarbeidede framstilling av problemer og reguleringsalternativer. Foredraget er i sin helhet trykket i dette nummeret av Fiskets Gang. Det er også statsråd Astrid Gjertsens hilsen til Landsmøtet fra Regjeringa. Direktør Gunnar Sætersdals foredrag om ressursituasjonen spredte optimisme blant landsmøtedeltakerne. Det er lenge siden sist norske havforskere kunne melde om lysere utsikter for både torsk, hyse, lodde, sild og makrellfisket. Direktør Sætersdal poengterte da også dette var en stor oppmuntring for alle som har arbeidet med de vanskelige reguleringsproblema. I ordskiftet etterpå slo tidligere fiskeridirektør Knut Vardal fast at dette viser at reguleringsiltakene virker som tenkt, og at reguleringspolitikken har vært rett!

Fiskets Gang trykker direktør Sætersdals foredrag i neste nummer. Da bringer vi også Fiskeriminister Thor Listaus foredrag over emnet «Fiskerieringens struktur og økonomi frem mot 1990-årene.» Foredraget var imø-

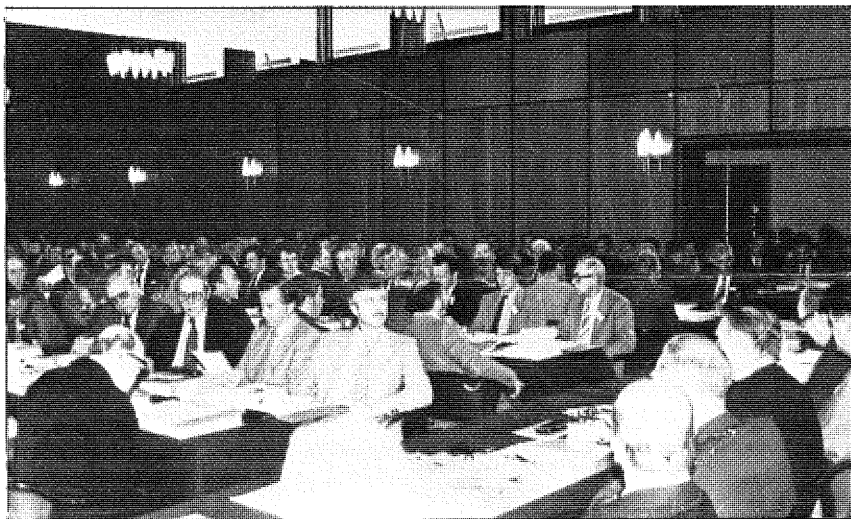
tesett med stor spenning, og blei etterfulgt av en lang debatt der optimisme eller pessimisme syntes å fordele seg langt på vei langs de vanlige partipolitiske skillelinjer.

Den tredje store saka på Landsmøtet var salgslagsstrukturen innafor sildesalgslaga. Ut fra den organisasjonsmessige behandling, var vel avstemningsresultatet giitt på forhånd. Det blei likevel et langt og engasjert ordskifte der konklusjonen måtte bli at sjøl om

sammenslåing blei nedstemt, var det ikke for godt!

Nedst:

Utsnitt fra gjestebordet. Fra høyre mot venstre ser vi formann og nestformann i Stortingets Sjøfarts- og fiskerikomite, Hermund Eian og Per J. Husabø. Videre statsråd Thor Listau, statsråd Astrid Gjertsen, Statssekretær Leiv Grønnevet, personlig sekretær Svein Munkejord, Stortingsmann Eivind Bolle og assisterende fiskeridirektør Viggo Jan Olsen.

Toft gjenvalgt – Birger Olsen ny nestformann

Johan J. Toft blei gjenvalgt med akklamasjon som formann i Norges Fiskerlag. Etterpå fortalte han Landsmøtet at dette var siste perioden. Han gjorde det klart at han ville trekke seg på neste Landsmøte. Men det var ikke formannsvalget, men valget av nestformann som skapte spenning på Landsmøtet. Mads Bjørnerem hadde sagt fra at han ikke var kandidat til en ny periode, og dermed begynte problema for valgmennda. Om man da kan kalle det problemer å ha mange habile nestformannskandidater å velge mellom!

Valgmennda kunne ikke enes om en, men kom med delt innstilling på følgende fire: Jostein Sirevåg, Charles Remø, Birger Olsen og Anton Leine.

Etter prøvevotering der Olsen fikk 33, Remø 15, Sirevåg 13 og Leine 10 stemmer (6 blanke), trakk gruppeorganisasjonene sitt forslag på Anton Leine.

I første ordinære valgongang blei Birger Olsen valgt til nestformann med 41 stemmer, mot 24 for Charles Remø og 12 for Jostein Sirevåg. Landsstyret og kontrollmennda fikk denne sammensetningen:

STYRET:

Finnmark:

Styremedlem: Birger Olsen, 9690 Havøysund.
1. varam.: Knut Thomassen, 9763 Skarsvåg.
2. varam.: Roald Evensen, 9980 Berlevåg.

Troms:

Styremedlem: Kåre Ludvigsen, 9110 Sommarøy.
1. varam.: Harald Jørgensen, Sandneshamn, 9100 Kvaløysletta.
2. varam.: Terje Rørbakk, 9068 Nord-Levanger.

Styremedlem: Sverre Sletten, 9343 Langhamn.

1. varam.: Nils Olsen, Oterveien 40, 9000 Tromsø.
2. varam.: Per Nilsen, 9420 Lundenes.

Nordland:

Styremedlem: Johan J. Toft, Torget, 8900 Brønnøysund.

1. varam.: Ole G. Hemsett, 8843 Husvær.
2. varam.: Bjørnar Bertheussen, 8082 Leines.

Styremedlem: Åge Elvheim, 8438 Stø.

1. varam.: Nils Flåsen, 8870 Leknes.
2. varam.: Oddvar Øyan, 8480 Andenes.

Nord-Trøndelag:

Styremedlem: Arnulf Finnestrand, 7970 Kolvereid.

1. varam.: Jan Lein, 7633 Frosta.
2. varam.: Jarle Westgård, 7900 Rørvik.

Sør-Trøndelag:

Styremedlem: Asbjørn Vågø, 7273 Nord-Dyrøy.

1. varam.: Einar Hepsø, 7743 Sandviksberget.
2. varam.: Jarle Sirivik, 7242 Hestvika.

Møre og Romsdal:

Styremedlem: Charles Remø, 6094 Leinøy.

1. varam.: Kolbein Tennøy, 6420 Aukra.
2. varam.: Egil Skar, 6598 Foldfjorden.

Sogn og Fjordane:

Styremedlem: Alfred Myklebust, 6744 Barmen.

1. varam.: Knut Magnus Landøy, 6985 Atløy.
2. varam.: Jon Fredrik Hjønnvåg, 5990 Kolgrov.

Hordaland:

Styremedlem: Nils O. Golten, 5386 Glesvær.

1. varam.: Martin Hellen, 5427 Urangsvåg.
2. varam.: Øystein Rabben, 5480 Bekkjær.

Påtroppende og avtroppende nestformann; Birger Olsen og Mads Bjørnerem.

Rogaland:

Styremedlem: Jostein Sirevåg, 4365 Hellvik i Eigersund.

1. varam.: David Dahl jr. 4276 Vedavågen.
2. varam.: Edvin Bakkevik, 5564 Muslandsvåg.

Østlandske Fiskeriselskap:

Styremedlem: Arvid Syvertsen, 4772 Hæstadsvingen.

1. varam.: Ole Dybvik, 4400 Flekkefjord.
2. varam.: Arnt Fåvin, 3200 Sandefjord.

Oslofjordens Fiskerlag:

Styremedlem: Sigurd Helgesen, 1674 Vesterøy.

1. varam.: Martin Enghaugen, Sletvik, 1620 Gressvik.
2. varam.: Sverre Sjøstrand, Storesand, 3474 Sætre.

Gruppeorganisasjonene:

1. styremedlem: Inge Halstensen, 5397 Bekkjær.

1. varam.: Odd Kjell Sjøvik, 6410 Midsund.
2. varam.: Odd Torrisen, 8178 Halså.

2. styremedlem: N. Harold Lauritzen, 8420 Frøskeland.

1. varam.: Magnus Ytterstad, 8550 Lødingen.
2. varam.: Knut Nordøy, 8810 Bjørn.

3. styremedlem: Anton Leine, 6094 Leinøy.

1. varam.: Egil Østebøvik, 5564 Muslandsvågen.
2. varam.: Alf C. Hansen, 9000 Tromsø.

4. styremedlem: Kjartan Arctander, 8340 Stamsund.

1. varam.: Arnold Reinholdtsen, 8490 Melbu.
2. varam.: Magnar Paulsen, 9000 Tromsø.

5. styremedlem: Trygve Holmefjord, 5640 Eikelandsosen.

1. varam.: Trygve Borgund, 6750 Stadtlandet.
2. varam.: Arne Ytterstad, 1625 Manstad.

Kontrollmennd:

1. Mads Bjørnerem, 6050 Valderøy, formann.

2. Sigmund Fredriksen, 9380 Gryllefjord.
3. Tor Vika, 4020 Buøy.

Varamenn:

1. Gunnar Sand, 4420 Åna-Sira.

2. Kåre Ditlefsen, 8900 Brønnøysund.
3. Håkon Hansen, 9400 Harstad.

Reguleringsalternativene

Hva forstås med reguleringer?

Når en snakker om reguleringer i fiskeriene tenker en kanskje først og fremst på ulike typer kvotereguleringer; to-talkvoter, fartøysvoter, turkvoter o.s.v. Men begrepet reguleringer omfatter egentlig et mye videre felt enn dette. Andre eksempler på fiskerireguleringer er konsesjonsordninger, redskapsreguleringer som f.eks. maskeviddebestemmelser, minstemålsbestemmelser, bifangstbestemmelser, fredningsbestemmelser, åpningsdato, sperrede områder, trålfrie soner, havdeling mellom redskapsgrupper, kvalitetsbestemmelser for fisk, og kanskje en også kan ta med kondemneringsordninger.

Disse fysiske reguleringsvirkemidlene har vært benyttet for å oppnå flere

ulike målsettinger. Den desidert viktigste målsettingen er imidlertid vern om ressursgrunnlaget.

Når det gjelder Støtteavtalen og andre økonomiske virkemidler har disse tradisjonelt vært lite benyttet for direkte å ta seg av målsettinger om ressursgrunnlaget. Disse virkemidlene har stort sett vært rettet inn mot inntekts- og bosettingsmålsettingene.

At en har hatt en slik todeling av virkemiddelbruken er kanskje ikke så vanskelig å forstå. I en periode hvor nødvendige reguleringsinngrep var få og uten spesielt vidtrekkende konsekvenser var det ikke innlysende at det var nødvendig å se den totale virkemiddelbruken i nøye sammenheng. I dagens ressursituasjon blir imidlertid

denne sammenhengen mer og mer iøynefallende, og de siste årene gir da også eksempler på at skillet mellom økonomiske- og reguleringsvirkemidler er i ferd med å brytes ned. Kondemnerings- og salgsstøtteordningene for ringnotfartøy og ferskfisktrålere er slike eksempler.

Etter disse innledende generelle betraktninger vil jeg gå over til å vurdere forskjellige reguleringsformer for torsk og sei og starter med torsk.

Regulering av Norsk-arktisk torsk

Totalkvote og reguleringsbehov

I den norsk-sovjetiske fiskerikommisjon oppnådde partene enighet om å kvotebegrense totalfangsten av norsk-arktisk torsk til 300.000 tonn årlig, både i 1981 og 1982. Dette er det laveste nivå som er blitt avtalt. Medregnet i kvantumet på 300.000 tonn er 40.000 tonn såkalt «Murmansk torsk». Det norske kysttorsk-kvantumet på 40.000 tonn kommer i tillegg slik at avtalt totalkvantum i 1981 og 1982 til sammen utgjorde 340.000 tonn.

De endelige vitenskapelige anbefalinger om totalfangst i 1983 vil først foreligge etter møte i ICES Rådgivende komité som blir avholdt i november. Norske havforskere har foreløpig uttalt at et totalt fangstutbytte på nivå med avtalt totalkvote i 1981 og 1982 vil være forsvarlig i perioden 1983-84 under forutsetning av at årsklassene 1977-81 vil bidra til bestanden og fangsten med samme styrke som vist i yngel- og ungfiskundersøkelsene.

Forhandlingene med Sovjet om kvoteavtalen for 1983 vil tidligst finne sted i annen halvdel av november. Det kan derfor på det nåværende tidspunkt ikke sies noe bestemt om hvor stort kvantum Norge vil kunne disponere neste år.

I det etterfølgende har jeg lagt til grunn at reguleringsordningene i 1983 tilpasses slik at det ikke blir «biologisk overfiske», d.v.s. at den avtalte to-talkvoten ikke overskrides. Med en totalkvote på 340.000 tonn, og forutsetninger om sovjetisk og tredjelands fiske kan en regne ut hvor mye Norge kan

tillate seg å fiske i 1983. Setter en i et slikt regnestykke det sovjetiske fiske til 75.000 tonn og tredjelands fangst til 30.000 tonn, fremkommer et disponibelt kvantum for Norge på 235.000 tonn. Hvis en forutsetter 60.000 tonn reservert for trålerne, gjenstår det et disponibelt kvantum for norske konvensjonelle redskaper på 175.000 tonn.

Etter de opplysningene som foreligger i dag er det grunn til å anta at et uregulert fiske med konvensjonelle redskaper i 1982 ville gitt et totalkvantum på over 300.000 tonn. I 1983 kan det bli reduksjon. Anslår vi et fritt fiske med konvensjonelle redskaper neste år til 275.000 tonn fremkommer et reguleringsbehov for konvensjonelle redskaper i 1983 på 100.000 tonn.

Det bør understrekes at reguleringsbehovet på 100.000 tonn er knyttet til de ovennevnte forutsetninger. Avtale om totalkvote, andre anslag over sovjetisk og tredjelands fiske og nye anslag over fritt fiske med konvensjonelle redskaper i 1983 kan lett endre tallet for reguleringsbehovet.

Reguleringsformer

Jeg vil nå gå over til å omtale forskjellige former for regulering av konvensjonelle redskaper i torskefisket som har vært drøftet i reguleringsutvalget og andre fora de siste år. Spesielt vil jeg belyse fordelene og ulempene ved de ulike reguleringsalternativene. Jeg vil understreke at konkret forslag fra min side til regulering av torskefisket i 1983 først vil bli framlagt etter at den vanlige behandlingsprosedyre er gjennomført. Jeg vil først omtale ordningen med periodestopp.

Periodestopp

Ordnningen går ut på at fiske med konvensjonelle redskaper, inkludert snurrevad blir forbudt i bestemte perioder. Denne ordningen har vært praktisert i 1981 og 1982. Ved fastleggelsen av stoppeperiodene har en lagt til grunn statistikk over levert kvantum – uke for uke i det foregående år. Nå viser seg at det har vært en markert oppgang i ukefangstene fra 1980 til 1981, og en ytterligere økning i 1982. Reguleringsbehovet er derfor blitt undervurdert både i 1981 og 1982.

Periodestopp som reguleringsordning har flere fordeler. Den er enkel å

administrere, ordningen lar seg lett håndheve og kontrollere og alle fiskere i de bruksgrupper stoppen omfatter er formelt sett stilt likt.

Konkurranseselementet vil ved denne reguleringsform fortsatt være tilstede dersom det ikke foretas inngrep i fisket utenom stopperiodene.

Ordnningen har imidlertid en del svake sider. Det har vist seg å, være vanskelig å oppnå tilsiktet reguleringsseffekt pga. uforutsette økninger av ukefangstene mellom stopperiodene. Disse økninger kan skyldes både bedre tilgjengelighet for konvensjonelle redskaper og økt fiskeinnsats. I 1982 har sannsynligvis begge faktorer medvirket.

Det har vært innvendt mot periodestopp at blir skjevheter i fordelingen, eller ulik reguleringsbelastning i de forskjellige sesongfiskeriene.

Beregninger viser imidlertid at det innenfor rimelige grenser har vært en lik distriktvis fordeling av byrdene av periodestopp.

Det har også vært påstått at periodestoppen har ført til ulik reguleringsbelastning for de forskjellige fartøygrupper innenfor de enkelte distrikter. Dersom det er gode fiskeforhold i den perioden stoppen gjelder, og mye uvær i den tiden fisket er tillatt, vil de største fartøyene komme best ut siden de har større muligheter for å kompensere for tapt fangst i stopperioden. Om dette er et reelt problem er vanskelig å kontrollere. En løsning på et slikt problem kunne være å unnta de minste båtene fra fiskeforbudet i stopp-perioden.

Et slikt unntak vil imidlertid medføre kontrollproblemer, og forskyvning av fiskeinnsatsen over til de små båtene som skal være unntatt fra stoppen. Det vil også trolig være vanskelig å finne rimelig akseptabel størrelsesgrense for å skille ut den gruppen av «småbåter» som eventuelt skal være unntatt fra stoppen.

Den vesentlige svakheten ved ordningen med fiskestopp i perioder vil likevel være at ordningen neppe kan brukes alene dersom fisket skal begrenses i sterk grad. Eksempelvis vil et reguleringsbehov på 100.000 ton forutsette så mange ukers stopp i første kvartal, at den neppe vil kunne gjennomføres i praksis både av hensyn til fiskerne og mottaket på land. En fiskestoppordning måtte derfor i en slik situasjon kombineres med andre virkemidler.

«Forhandlingene med Sovjet om kvoteavtalen for 1983 vil tidligst finne sted i annen halvdel av november. Det kan derfor på det nåværende tidspunkt ikke sies noe bestemt om hvor stort kvantum Norge vil kunne disponere neste år».

Reguleringsperioder, regionkvoter og kvoter for hver redskapsgruppe

Et forslag som i sommer har vært oppe til debatt er en ordning med sesongkvoter som deles videre opp i regionkvoter og kvoter for hver redskapsgruppe. Forslaget har fått liten eller ingen støtte i de fora hvor det har vært behandlet og jeg finner derfor liten hensikt i å behandle det nærmere her.

Fartøykvoter, maksimalkvoter og kvoter pr. mann

Jeg vil så si litt om forslagene som går på fartøykvoter, maksimalkvoter og kvoter pr. mann.

I de uttalelser og vedtak som er kommet fra fylkesfiskarlag og andre om forskjellige former for kvoteordninger, synes det å være noe uklart hvilket innhold som blir lagt i begrepene fartøykvote, maksimalkvote, kvote pr. mann og andre begrep som blir brukt.

Begrepene *fartøykvote* og *kvote pr. mann* kan defineres som kvoteordninger som innebærer tildeling av *bestemte, individuelle kvoter* til fartøy eller person slik at enkeltkvotene *samlet utgjør totalkvoten*.

Under begrepet *maksimalkvote* vil jeg omtale kvoteordninger som innebærer fastsetting av *kvoter* uten at hver deltaker får seg tildelt en kvote ved individuell tildeling.

Fartøykvoter og kvoter pr. mann

Ordringen med fartøykvote og kvote pr. mann kan legges opp slik:

- Det blir stilt opp generelle vilkår for deltaking.
- Skriftlig søknad (registrering) fra dem (de enheter) som ønsker å delta.
- Individuell prøving av søknadene (registreringene) i forhold til de generelle vilkår for deltaking som blir fastlagt.
- Den disponible kvoten blir fordelt på antallet innvilgede søknader/registreringer for å komme fram til kvoten pr. enhet (båt-/mannskvote.) Fordelingen vil måtte være differensiert etter visse kriterier.

Et eksempel på en slik ordning er reguleringen av fisket etter norsk vårgytende sild der det er listet opp en rekke generelle vilkår for deltaking i fisket.

En reguleringsordning for norsk-arktisk torsk kan ha andre og et mindre antall generelle vilkår for deltaking, men det er på ingen måte selvsagt *hvilke* vilkår som skal stilles. De vedtak som er fattet om fartøykvoteregulering av fylkesfiskarlagene i Finnmark og Troms og av landsstyret i Norges Fiskarlag inneholder ikke antydninger om hvilke vilkår som skal stilles for deltakelse eller etter hvilke kriterier det anses som rimelig å differensiere kvotene. I vedtakene om torskerregulering som er gjort av fylkesfiskarlagene i Nordland og Sør-Trøndelag er tidligere deltakelse i torskefiske og omfanget av deltakelse i andre fiskerier antydning som kriterier for å avgjøre rett til deltakelse i torskefiske.

I reguleringen for norsk vårgytende sild er kvotene bare differensiert ut fra størrelsen på mannskapet på fartøyet. I regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk kan det tenkes differensiert etter følgende kriterier:

- størrelsen på mannskapet.
- og størrelse på båten.
- tidligere nivå på deltaking (total årsfangst eller sesong-fangst).
- deltakelse i andre fiskerier (for båt eller mannskap/eier).
- redskap.

Omfanget av den individuelle prøvingen vil være avhengig av hvordan vilkårene er utformet og hvor mange

vilkår som blir stilt opp, og dessuten av kriteriene for fordeling. Agjørelse om rett til deltakelse vil réelt bli en konsekvens for å delta i torskefisket i det angjeldende året. I juridisk forstand vil avgjørelsene bli enkeltvedtak som vil medføre klage-adgang.

Selv med enighet om vilkårene for deltaking og kriteriene for differensiering av kvote, og selv om disse vilkårene og kriteriene er enkle og klare og relativt lette å kontrollere for hver enkel enhet, vil en slik reguleringsform resultere i et enormt antall enkeltsaker. Både arbeidsmessig og tidsmessig vil det store antallet saker skape store problemer og kreve store ressurser for behandlingen.

Som sammenligning kan nevnes at for 1982 er det kommet ca. 1.150 søknader om tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med not. Det vil ta omlag 2 måneder å behandle disse søknadene i første omgang. Klagebehandling av not-søknadene og klagebehandling av garn-søknadene (som i første omgang er behandlet av fiskerisjefene) vil først være ferdig ut i november.

I prinsippet vil en *kvote pr. mann* i stedet for *kvote pr. båt* bli det samme. Imidlertid vil antallet enkeltsaker bli enormt mye større. Med en deltakelse på rundt 15.000 mann ville en slik ordning få uheldige dimensjoner bare i utvelgelses- og kvoteberegningssfasen.

Dersom tidligere deltakelse i torskefiske ble et vilkår for tildeling av kvote ville spørsmålet om nyrekruttering være et stort problem. Spørsmålet er da hvilke vilkår som i tilfelle skulle stilles opp for nye deltakere.

Maksimalkvoter

Utformingen av ordningen kan tenkes slik: Fartøyene deles inn i grupper ut fra et eller flere konkrete kriterier (f.eks. lengde eller BRT).

Fartøyene i hver gruppe blir underlagt en maksimalkvote.

Vi må være klar over at dersom vi vil oppnå en stor kvantumsbegrensende effekt ved maksimalkvoter, brukt alene, må disse settes svært lavt.

I direktoratet har vi i den siste tiden foretatt beregninger av maksimalkvoter under ulike forutsetninger

En av beregningene forutsetter maksimalkvoter som eneste reguleringsordning hvor 100.000 tonn skal reguleres vekk i 1983. Som et eksempel på resultat av denne beregningen kan jeg nevne at for perioden 1. januar til 30.

«Dersom tidligere deltakelse i torskefiske ble et vilkår for tildeling av kvote, ville spørsmålet om nyrekruttering være et stort problem».

april ville maksimalkvoten for fartøy mellom 15 og 18 meter lengste lengde (47,8–57,4 norske fot) bli i størrelsesorden 85 tonn rund vekt. Beregningene som er basert på fangstfordelingen i 1981 viser at ca. halvparten av fartøyene i denne størrelsesgruppen vil bli berørt av maksimalkvoten. De båtene som blir hardest rammet vil få fangsten redusert med flere hundre tonn. Totalt for alle båter over 8 meter lengste lengde (25,5 norske fot) vil ca. en tredjepart av flåten bli begrenset av ordningen.

Selv en maksimalkvoteordning som bare tar sikte på å dekke 25% av reguleringsbehovet i 1983 vil kunne ramme enkelte fartøy og distrikter hardt. Med en slik ordning vil ca. 10% av flåten over 8 meter bli berørt.

Siktemålet med en maksimalkvoteordning, sett isolert, må først og fremst være inntektsutjevning. Spørsmålet om på hvilket nivå maksimalkvoten skal settes, må da bestemmes ut fra hvor sterk inntektsutjevning en ønsker å oppnå.

Kontrollen med en slik maksimalkvoteordning ville måtte bygge på egenkontroll, og en etterkontroll basert på salgsoppgaver. Ved en slik etterkontroll kan man gripe inn overfor de enkelte som har overskredet maksimalkvoten med et fartøy, men en vil vanskelig kunne forhindre at eiere av fartøy som har nådd opp i «taket» leier andre fartøy som ikke tidligere har drevet eller bare delvis har drevet torskefiske.

Maksimalkvoteordningen kan tenkes kombinert med andre virkemidler, slik som periodestopp eller en totalvote. På den måten vil en sikre seg mot at totalfangsten overstiger det som er forutsatt. Fordeler og ulemper ved hver av disse reguleringsformer har jeg omtalt tidligere.

Maksimalkvoteordningen kan som andre reguleringsordninger også tenkes kombinert med økonomiske virkemidler som indirekte kan virke begrensende på fangsttinsatsen.

Med hensyn til administrativ inndragning ved overskridelse av fartøy- eller maksimalvote vil dette påligge salgslagene (jfr. Deltakerlovens § 10 b og kgl. res. av 30. juni 1978). Dersom det er aktuelt med *straff* i tillegg til den administrative *inndraging* av verdi og fangst ut over kvoten er det klart at det store antall saker det kunne bli tale om i seg selv ville være en vanskelighet. Problemer kan oppstå i forbindelse med registrering av fangst, innsending av opplysninger, samordning av opplysninger om landinger ved forskjellige landanlegg, statistikkføring o.s.v. som kan gjøre grunnlag for vurdering av reaksjon ved eventuelle overtredelser usikkert.

Utvidet helgefredning

Med utvidet helgefredning menes forbud mot å fiske og å ha redskap stående i sjøen fra fredag til mandag.

En slik reguleringsform fremmet jeg forslag om i januar 1981. Forslaget inneholdt både opplegg til reguleringsmåte og beregninger av kvantumseffekt. Forslaget forutsatte at snurrevad også skulle ha forbud mot å fiske på mandag.

En eventuell ordning med utvidet helgefredning hele året har den store fordel at byrden med reguleringen blir fordelt ut over året, og at en unngår den fullstendige stoppen som fiskefrie perioder innebærer.

Den jevne råstofftilgang til industrien vil også være en stor fordel med denne reguleringsformen.

Videre innebærer en slik reguleringsform indirekte at redskapsmengden vil bli mindre fordi båtene vil bli avhengige av å ta med all redskapen til

lands på fredag. Ordningen vil også ha en positiv kvalitetsmessig effekt.

Videre må det sies å være en fordel med denne reguleringsformen at den også kan gjennomføres med små administrative og kontrollmessige vansker.

De som nå bruker de største redskapsmengdene vil måtte legge om fiskemønsteret mest for å kunne ta all redskap til lands før helgedagsfredningen. Disse vil kunne hevde at de kommer dårligere ut i forhold til de som har et fiskemønster som ligger til rette for en slik regulering. Men ellers vil konkurranseelementet mellom fiskerne bli opprettholdt med denne reguleringsformen.

Det har vært hevdet at utvidet helgefredning vil bety en sikkerhetsrisiko fordi båtene vil bli overbelastet når det går til lands før helgen. Jeg vil anse dette som ikke relevant i vurderingen av reguleringsordningen. Ansvaret for sikkerheten og vurderingen av risiko vil alltid måtte tilligge skipper/høvedsmann uansett reguleringsform.

Redskapsreguleringer.

På dette felt kan nevnes fire aktuelle reguleringsformer:

- Maskevidde-økning i snurrevad.
- Fastsettelse av minste maskevidde i garn.
- Begrensning i garnmengden i torskfiske.
- Påbud om å trekke redskaper hver dag.

Det kan også tenkes reguleringer rettet mot line, f.eks. bestemmelser om

krokstørrelse og antall angler, men slike reguleringer anses for tiden som lite aktuelle.

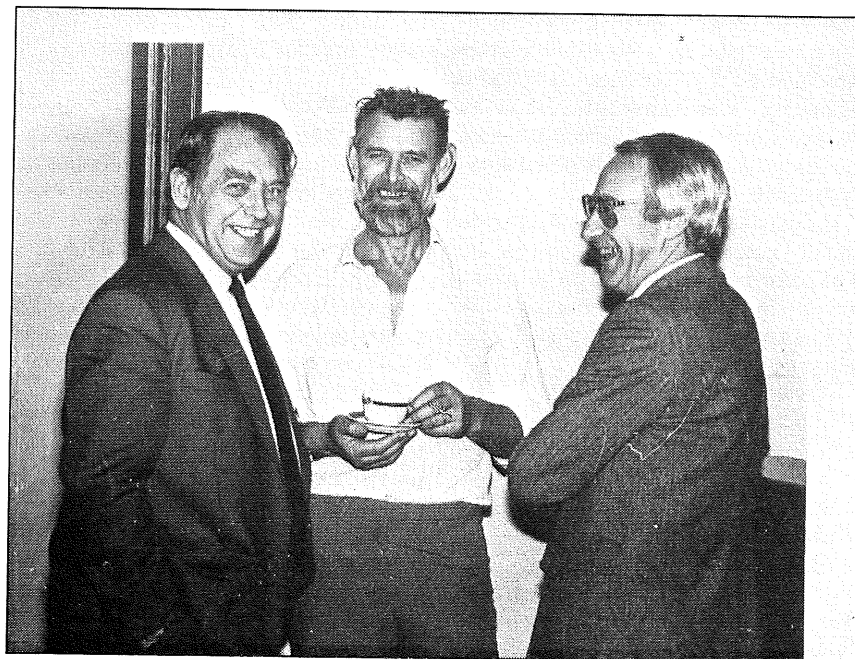
For snurrevad er det allerede 6.4.82 fastsatt utvidelse av minste *maskevidde* nord for 64° n.br. fra 110 mm til 135 mm (145 mm for polyetylen og polypropylen), gjeldende fra 1.1.1983.

Denne bestemmelsen vil trolig ha en effekt på oppfisket kvantum med snurrevad, men hvor mye er usikkert. I alle tilfeller vil det i reguleringsmessig sammenheng ha mindre betydning. Begrunnelsen for utvidelsen og den store fordelene med denne reguleringen er at det medfører en mer rasjonell beskatning av fiskeressursene.

Forslag om å fastsette en minste-maskevidde i torskegarn er behandlet i Reguleringsutvalget i desember f.å. Vansken med å fastsette bestemmelsen består i at for å ha en biologisk effekt må den minste maskevidden settes så stor at det skaper problemer for det typiske fjordfisket. På den andre siden vil en ordning med to maskevidder – en for fjord-fiske og en for kyst- og hav-fiske – skape problemer m.h.t. grensedragnings- og kontroll. Norges Fiskarlag har forøvrig denne saken til vurdering.

En reguleringsordning med *begrensning i garnmengden* i torskfisket kan beskrives slik:

- ordningen gjelder i området for utbredelsen av norsk-arktisk torsk.
- det fastsettes et maksimalt antall garn pr. mann gradert etter en skala for 1-manns båt, 2-mannsbåt o.s.v.

Det var også plass til smilet på Landsmøtet. Det viser Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, fiskebåtreder Erling Østebøvik og direktør Arnulv Midtgaard i en pause i forhandlingene.

- samme bestemmelse om maksimalt antall garn pr. mann gjelder i hele området.
- det fastsettes bestemmelse om maksimal lengde og dybde for hvert enkelt garn.

Kvantumseffekten av reguleringen vil være usikker, og belastningen/problemene med reguleringen vil være ulikt fordelt mellom distriktene avhengig av hvor det i dag er vanlig å bruke store redskapsmengder.

På den andre siden må det telles med som positivt at en reduksjon i overståtte bruk i distrikter der dette nå er vanlig vil oppnå en klar kvalitetsmessig forbedring.

Problemene med denne reguleringsordningen knytter seg til kontrollen og merkostnader ved fiske. Det har også vist seg vanskelig å komme fram til hvordan skalaen for antall garn skal se ut. En eventuell kombinasjon av garnbegrensning og utvidet helgefredning vil kunne lette kontrollproblemene noe, ettersom båtene da vil kunne kontrolleres ved avslutningen av fisket før helga.

Mange av de forhold som er nevnt under en ordning med regulering med begrensning av garnmengden vil også gjelde for et påbud om *daglig trekking*. Effekten vil også for denne ordningen bli at bruken av ekstremt store redskapsmengder blir vanskeliggjort. Det er likevel viktige forskjeller som må vurderes positivt for denne ordningen med daglig trekking i forhold til direkte regulering av garnallet.

Ordnningen er allerede gjennomført og utprøvd for en del av kysten. For torskefisket i Møre og Romsdal er det innført en slik ordning med en bestemmelse som lyder:

«Alle fartøy plikter å trekke sine garn og liner hver dag unntatt på søn- og helligdager, ved værhindring og ved havari på fartøy eller motor».

Etter de opplysninger jeg har fått har ordningen virket bra i dette området, men jeg er også klar over at virkningen av en slik reguleringsordning kan få andre konsekvenser i andre distrikter særlig hvor det tradisjonelt brukes store garnmengder.

Det synes å være bred enighet om at det i 1983 må være et mål å begrense det norske fisket etter norsk-arktisk torsk med konvensjonelle redskaper på en slik måte at man unngår et «biologisk overfiske».

Jeg har i orienteringen omtalt fordele og ulemper ved de reguleringsformer som har vært oppe til diskusjon i

fiskerorganisasjonen, reguleringsutvalget og i fiskeridirektoratet.

Under behandlingen i de forskjellige fylkesfiskarlag har man ikke samlet seg om å anbefale ett enkelt reguleringsalternativ.

Selv om noen og hver av oss kan ha klare oppfatninger om hvilken reguleringsformer som er nevnt. Jeg ser det ser jeg for meg at man for 1983 neppe vil bli enig om en enkelt av de reguleringsformer som er nevnt. Jeg ser det derfor slik at en for neste år antagelig blir nødt til å finne en ordning som er en kombinasjon av flere av de reguleringsformer som jeg har omtalt. Ordningen for 1983 vil sannsynligvis måtte bygge på følgende elementer: periodestopp, utvidet helgefredning og maksimalkvoter. Personlig skulle jeg gjerne se at redskapsbegrensning også kom med i ordningen.

Jeg kan ikke her og nå si noe om hvilken tyngde de enkelte elementer må få i den totale reguleringsordning. Dette må studeres og vurderes nøye med en endelig utforming av ordningen hvor en må ha hovedmålsettingene klart for seg, nemlig at den skal gi den ønskede reduksjon av fangstkvantum og at den skal virke så rettferdig som mulig både distriktene og fiskerne imellom. Jeg vil imidlertid understreke at jo flere faktorer en trekker inn i en slik reguleringsordning dess vanskeligere blir den både å utforme og gjennomføre.

Jeg skal nå gå over til å behandle framtidige reguleringsformer i seifisket, og tar da utgangspunkt i innstillingen fra det såkalte «seiuvalget».

Oppnevning av Seiuvalget, sammensetning og mandat

På bakgrunn av tilrådinger fra ICES om en reduksjon av notfisket etter sei og etter krav fra Norges Fiskarlags Landsstyre nedsatte jeg i tråd med min uttalelse på Landsmøtet høsten 1980 et utvalg for gjennom innsamling og analyse av data å gi en oversikt over den aktuelle situasjonen i det norske seifisket. Jeg fant det mest hensiktsmessig at dette oversiktsarbeid ble utført i Fiskeridirektoratet og oppnevnte på denne bakgrunn et internt utvalg med kontorsjef Arne Wåge som formann til å forestå denne oppgave.

Det var imidlertid min forutsetning at det interne utvalg skulle suppleres med representanter fra Norges Fiskarlag for nærmere utredning og vurdering av eventuelle forslag til regulerings tiltak i seifisket med konsekvensvurderinger.

«Et øket minstmål vil få store konsekvenser for notfisket etter sei».

På min anmodning oppnevnte Norges Fiskarlag 6 medlemmer i utvalget.

På bakgrunn av ønske om representasjon i utvalget fra Fiskeindustrien Landsforening og Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund ble utvalget ytterligere utvidet med 1 representant fra hver av disse organisasjonene.

Utvalget ble gitt følgende mandat:

«Utvalget skal utrede og legge fram forslag til regulerings tiltak i det norske seifisket nord og sør for 62°N med sikte på å oppnå en økonomisk og rasjonell beskatning. Utvalget skal utrede og foreslå kortsiktige såvel som mer langsiktige tiltak. I utredningen skal inngå konsekvensvurderinger av de ulike forslag.

Utvalgets arbeid skal legges opp slik at seifisket nord for 62°N behandles først, og slik at forslag til kortsiktige tiltak skal kunne legges fram for Fiskeridirektøren så snart som mulig. Utvalget kan avgi del-innstillingen.»

Seiuvalgets innstilling

Generelt.

Seiuvalget la fram sin innstilling den 4. juni d.å.

Utvalget har i sin innstilling lagt hovedvekten på å komme med forslag til regulerings tiltak for å oppnå et mer biologisk riktig beskatningsmønster i seifisket. Når det gjelder fastsatte kvoter har utvalget begrenset seg til å gi anvisninger på det mer prinsipielle plan og jeg

går ikke nærmere inn på denne problemstilling.

Ressurssituasjonen for sei har dannet utgangspunktet for utvalgets tilrådinger og er utførlig behandlet i innstillingen.

Det vises til at det både sør og nord for 62°N har skjedd en sterk reduksjon av gytebestanden. I Nordsjøen har gytebestanden de siste år ligget i størrelsesorden 300.000 tonn og nord for 62°N 150.000–200.000 tonn mot over 500.000 tonn for begge områdene i første halvdel av 1970-årene. Med nåværende beskatning ventes en oppgang i gytebestanden i Nordsjøen til 400.000 tonn, som må ansees å være et biologisk forsvarlig nivå. Nord for 62°N ventes gytebestanden å øke til 300.000 tonn som imidlertid bare er 60% av 1975 nivået. Hvorvidt dette kan medføre svikt i rekrutteringen er uvisst. Med nåværende beskatningsmønster og under forutsetning av at de årlige kvotebefalingene overholdes, forventes langtidsutbyttet å ligge i størrelsesorden 190.000 tonn sør for 62°N og 200.000 tonn nord for 62°N. Til sammenligning var fangstene i 1981 henholdsvis 124.000 tonn og 172.000 tonn.

Ut fra nåværende bestandssituasjon er utvalget av den oppfatning at det er ønskelig med en reduksjon av beskatningen, spesielt av hensyn til gytebestanden. Lavere beskatning av småsei vil dessuten kunne gi en betydelig økning av langtidsutbyttet. Størst effekt vil oppnås ved å regulere notfisket etter sei. Gevinsten av et redusert notfiske etter småsei vil være størst på Vestlandet. Her vil en reduksjon av notkvanter med f.eks. 1.000 tonn pr. år på lang sikt føre til en oppgang på andre redskaper med 2.700 tonn pr. år uten å øke innsatsen. Effekten på langtidsutbyttet av et redusert notfiske avtar gradvis nordover og er i Finnmark beregnet til tilnærmet lik 0. For å hindre drastiske konsekvenser for flåte og industri mener imidlertid utvalget at nedtrappingen av notfisket etter småsei bør skje *gradvis*.

For å oppnå målsettingen om et mer biologisk rasjonelt seifiske har utvalget gjort framlegg om konkrete regulerings tiltak for hovedsaklig not- og trålfisket etter sei. Forskjellige driftsmønster fra redskapsgruppe til redskapsgruppe og innenfor gruppene og forskjeller i biologiske og fangstmessige forhold langs kysten har ført til at utvalget har måttet foreslå nyanserte virkemidler. En har søkt å finne fram til de regulerings tiltak

som passer best for flåten i de forskjellige deler av landet. Som eksempel kan nevnes utvalgets forslag til maskevidde i trål i området mellom 62° og 64°N og utvalgets forslag til minstemål.

Utvalgets begrunnelse og forslag til regulerings tiltak i seifisket er følgende:

Minstemål

Notfanget sei øker som kjent i størrelse dess lenger nordover en kommer. Dette har sammenheng med at seien vandrer tidligere ut fra kysten i sør enn i nord. Et minstemål på 40 cm nord for 62°N vil etter alt å dømme føre til en meget sterk reduksjon av småseifisket i Møre og Romsdal og i Trøndelag og reduksjonen vil også bli merkbar i Nordland.

Et flertall i utvalget har hatt som klar målsetting at det fastsettes et størst mulig minstemål i de enkelte distrikter, uten at minstemålet vil umuliggjøre en rimelig rasjonell drift for flåten. De sosiale og økonomiske konsekvenser som vil være resultatet av en innføring av et minstemål på 40 cm langs hele kysten, vil bli i en slik størrelsesorden at flertallet ikke har kunnet fremme et slikt forslag. På denne bakgrunn foreslår flertallet følgende minstemål innført:

Nord for Lofotveggen:	40 cm
Mellom Lofotveggen og 65°30'N:	37 cm
Mellom 65°30'N og Stad:	35 cm
Sør for Stad:	32 cm

Flertallet foreslår opprettholdt bestemmelsen om at fangst innenfor 4 n.mil av grunnlinjen kan inneholde inntil 10% i vekt av undermålsfisk.

Flertallet forutsetter at minstemålet etter en prøveperiode på 3 år tas opp til ny vurdering med sikte på en ytterligere økning.

Et mindretall på ett medlem i utvalget går inn for følgende minstemål:

Nord for 65°30'N:	40 cm
Fra 65°30'N:	35 cm
Sør for Stad:	32 cm

Mindretallet foreslår 10% innblanding av undermålsfisk, med unntak for områdene mellom Lofotveggen og 65°30'N hvor innblandingsprosenten foreslås fastsatt til 20% i en overgangsperiode på 2 år. Disse minstemål foreslås gjort gjeldende i en prøveperiode på 3 år. En av mindretallets begrunnelser for sitt minstemålsforslag er

havforskernes utsagn om en nordlig og en sørlig seibestand og at seien fra områder omkring 65°30'N i stor grad vandrer sørover.

Minstevekt

Seien er generelt sett magrest i vinterhalvåret. For å begrense fisket i områder med et minstemål på 32 cm, tilråd utvalget at det i vinterhalvåret innføres en minste gjennomsnittsvekt på 300 g i tillegg til minstemålet på 32 cm. I praksis vil dette føre til en oppjustering av minstemålet om vinteren med et par cm.

Forslag til regulerings tiltak spesielt i seinotfisket

Som jeg har nevnt tidligere har utvalgslertallet bare i begrenset grad brukt minstemålet som et virkemiddel til å begrense fisket etter småsei. For å kompensere for dette forhold har utvalget også foreslått andre regulerings tiltak for å begrense notfisket etter småsei:

Et flertall i utvalget går inn for at det innføres utvidet helgefredning i områder med minstemål under 40 cm, det vil etter flertallets forslag si sør for Lofotveggen fra fredag kl. 2400 til mandag kl. 0800 hele året. Bakgrunnen for at flertallet ikke går inn for utvidet helgefredning nord for denne grense er at det tas større fisk i de nordligste fylker enn i landet for øvrig.

Mindretallet som utgjør 2 utvalgsmedlemmer tilråd at det også i områder med 40 cm minstemål innføres utvidet helgefredning. Helgefredningen foreslås her fastsatt fra fredag kl. 24 til mandag kl. 0800 hele året. Sør for Lofotveggen foreslår mindretallet utvidet helgefredning fra fredag kl. 1400 til mandag kl. 0800 hele året.

En utvikling i retning av stadig dype- re og lengre nøter innebærer en ekspansjon i seinotfisket. Dessuten vil ofte fisk saom tas på store dyp bli neddrept under oppsnurping. Et flertall i utvalget går på denne bakgrunn inn for at maksimumsdybden på seinøter fastsettes til 85 favner.

Et mindretall på ett medlem foreslår at største tillatte notdybde på kysten sør for Stad fastsettes til 40 favner. Utvalget finner det biologiske urasjonelt å drive et utstrakt fiske etter sei under 35 cm. Et flertall i utvalget går på denne bakgrunn inn for at det fastsettes en totalvote i området sør for Stad for å hindre ekspansjon i dette fisket.

Mindretallet som utgjør ett medlem i utvalget, tilråd at en eventuell totalkvote

for notfiske må omfatte hele området for den sørlige seistammen.

Dersom utvalgets forslag til reguleringstiltak i notfisket etter småsei ikke i tilstrekkelig grad skulle vise seg å begrense fisket, bør en ytterligere begrensning etter utvalgets oppfatning skje ved en periodedefredning i vinterhalvåret.

Forslag til reguleringstiltak spesielt i trålfisket etter sei

Ut fra hensynet til et mer rasjonelt beskatningsmønster og for å begrense utkast av småsei fra stortrålerne fremholder et flertall i utvalget at det bør være en langsiktig målsetning med en opptrapping av maskevidden til 125 mm både i Nordsjøen og mellom 62° og 64°N. For å unngå et merkbart kortsiktig tap foreslås i første omgang at maskevidden økes til 110 mm i disse områder. Flertallet er av den oppfatning at selv om det ikke lykkes å få EF med på en slik maskeviddeøkning i Nordsjøen, bør Norge likevel gå til et slikt skritt i norsk sone.

Småtrålerne har begrenset mobilitet og er således avhengig av skalleseifisket på bankene utenfor Møre og Romsdal. For disse foreslås maskeviddeøkningen til 110 mm bare gjort gjeldende i Nordsjøen. Et flertall tilrår at begrensningen av denne gruppes fiske i området mellom 62 og 64°N skjer ved en fartøkvoteregulering. Grensen for adgangen til å benytte 100 mm maskevidde i dette området foreslås fastsatt til 200 BRT og 112 fot i.l., som er grensen som ikke må overskrides for å kunne fiske i trålfri sone på Storegga.

Et mindretall på et utvalgsmedlem går imot en maskevidde økning i Nordsjøen som et ensidig norsk tiltak. Medlemmet går videre imot å øke maskevidden i området mellom 62° og 64°N.

Høring

Seiutvalgets innstilling er sendt de berørte organisasjoner og institusjoner til uttalelse.

Fristen for å avgi uttalelse ble satt til 15. september d.å. Norges Fiskarlag anmodet om utsettelse av uttalefristen til etter dette Landsmøtet. Denne anmodning er imøtekommet.

Midlertidig gjennomføring av enkelte utvalgs tilrådinger

Dispensasjonene fra minstemålet fra 40 cm ned til 35 cm i området mellom

Stad og 69°30'N var som kjent gitt med gyldighet fram til 1. juli 1982. I påvente av behandlingen av Seiutvalgets innstilling bemyndiget Fiskeridepartementet 24. juni 1982 som en midlertidig ordning, Fiskeridirektøren til å dispensere fra minstemålsbestemmelsene for sei i overensstemmelse med Seiutvalgets innstilling.

1. juli 1982 ble følgende minstemål fastsatt:

Nord for Lofotveggen: 40 cm
 Mellom Lofotveggen og 65°30'N: 37 cm
 Mellom 65°30' og Stad: 35 cm
 Sør for Stad: 32 cm

Andre av Seiutvalgets tilrådinger er ikke gjennomført.

Framtidige reguleringsformer i seifisket

Jeg har nå i grove trekk redegjort for hovedpunktene i Seiutvalgets innstilling. Jeg vil presisere at disse er utvalgets og ikke mine tilrådinger. Når det er sagt må også sies at Seiutvalgets innstilling vil være et nyttig og interessant grunnlag for drøftelsen av framtidige reguleringsformer i seifisket. Som nevnt er innstillingen ute til høring blant de berørte organisasjoner og institusjoner. Deres uttalelser vil forhåpentligvis gi et verdifullt bidrag til vurderingen av disse spørsmål.

På bakgrunn av den behandlingsmåte som er valgt for å få belyst problemene i seifisket, tror jeg at jeg har forsamlingens forståelse for at jeg ikke her og nå går ut med konkrete forslag til reguleringstiltak i dette fisket. Imidlertid vil jeg peke på enkelte hovedhensyn som etter min mening bør legges til grunn ved vurderingen av framtidige reguleringsformer. Men først vil jeg presisere de målsettinger en bør ha for reguleringen av fisket:

Den overordnede målsetting bør være å bygge opp seibestanden på et nivå og beskatte denne på en måte som vil gi et optimalt langtidsutbytte. For å oppnå denne målsetting er det etter de utredninger som foreligger nødvendig å redusere fisket etter småsei. Dette har også vært det sentrale utgangspunkt for Seiutvalgets tilrådinger.

Reduksjon i småseifisket kan oppnås ved bruk av flere og forskjelligartede reguleringstiltak. Ett av disse tiltakene er å gjøre bruk av minstemål. Som

kjent har minstemålet i flere år stått sentralt i debatten om regulering av dette fisket.

Bruk av minstemål er et enkelt virkemiddel med sikte på å få redusert beskatningen av den minste seien. Det vil således ha en positiv biologisk effekt å fastsette et minstemål på f.eks. 40 cm langs hele kysten. Det må imidlertid antas at den positive virkningen på bestanden vil bli dempet ved at fartøy sør i landet som vil bli berørt av et slikt minstemål, vil dra nordover til Troms og Finnmark hvor et minstemål på 40 cm normalt ikke vil få konsekvenser for fisket. Dette vil på sikt kunne medføre en sterk belastning på seiressursene i disse områdene.

Et øket minstemål vil få store konsekvenser for notfisket etter sei. I praksis vil et minstemål på f.eks. 40 cm nord for 62°N ta bort grunnlaget for et rimelig rasjonelt seinotfiske i Møre og Romsdal og tildels i Trøndelag. Virkningene av et slikt minstemål vil også bli merkbar i Nordland. Ikke bare fangstleddet, men også landsiden vil bli rammet med fare for tap av arbeidsplasser. Jeg vil for min del stille spørsmål ved om det i en slik situasjon ikke vil være mer hensiktsmessig å bruke andre virkemidler i tillegg til minstemålet for å oppnå samme effekt som en vil oppnå ved bruk av et minstemål på f.eks. 40 cm.

I denne forbindelse har Seiutvalget pekt på en rekke virkemidler. I tillegg til minstemålet vil det være behov for å innføre kvantumsregulerende tiltak i tråd med den målsetting for regulering av fisket som jeg innledningsvis har skissert. Jeg for min del vil tro at det i forbindelse med et differensiert minstemål også vil være behov for kvantumsregulerende tiltak. Ikke minst vil dette gjøre seg gjeldende for reguleringen av den sørlige bestand hvor vi i år allerede nå nærmer oss det kvotetak som er fatlagt for inneværende år. Dette vil i neste omgang medføre at vi også må vurdere fordeling av det totale kvantum på de forskjellige redskapsgrupper.

Så snart uttalelsene om Seiutvalgets innstilling foreligger fra høringsinstansene, vil vi i Fiskeridirektoratet vurdere det innkomne materiale og jeg tar sikte på å fremme forslag om regulering av seifisket for Reguleringsutvalget i løpet av året. Reguleringsutvalgets tilrådinger vil danne basis for min endelige uttalelse til Fiskeridepartementet i denne sak.

Støttesystemet i næringen må ikke kamuflere omstillingsbehovene

På vegne av Regjeringen vil jeg på denne måten få overbringe en hilsen til Landsmøtet, og samtidig takke for innbydelsen, som gir meg anledning til å få møte et så representativt utvalg av landets fiskeribefolkning.

Det program som er lagt opp for møtet inneholder en rekke viktige saker av stor betydning, ikke bare for fiskerstanden, men for hele den norske fiskerinæringen.

Utvikling i næringen – generell økonomi

Fiskeriyrket har gjennom lang tid gjennomgått en rivende utvikling. Moderne fartøyer har gjort forholdene ombord bedre og tryggere. Samtidig har ny teknologi bidratt til å gjøre arbeidsoperasjonene enklere, lettere og mindre mannskapskrevende. Fiskeriyrket er nok fortsatt et relativt hardt yrke, men situasjonen kan på ingen måte sammenlignes med tidligere tiders slit.

I takt med velstandsutviklingen i samfunnet for øvrig har også fiskerne fått bedret sine sosiale og økonomiske kår. Denne utviklingen er for en stor del et resultat av samarbeide mellom myndighetene og fiskernes organisasjoner. I dette arbeidet har Norges Fiskerilag stått sentralt. Takket være en sterk organisasjon og dyktige ledere har Fiskerilaget en vesentlig del av æren for den utvikling som har vært. Jeg vil benytte anledningen til å gi Norges Fiskerilag honnør for den innsats som laget har gjort for norsk fiskerinæring. Jeg håper at vi kan føre videre et godt samarbeide mellom Norges Fiskerilag og myndighetene også i årene framover.

Jeg har latt meg fortelle at det er første gang en statsråd fra Forbruker- og administrasjonsdepartementet besøker landsmøtet. Som dere vil vite fikk dette departementet som en av sine mange viktige oppgaver ansvaret for forhandlingene om støttetiltak for fiske-

riene da det ble opprettet for 10 år siden.

Det blir ikke lenge før vi skal møtes igjen ved forhandlingsbordet. Jeg går ut fra at Fiskerilaget er travelt opptatt med utarbeidelse av kravet til neste års avtale. Det skulle kanskje derfor være av interesse at jeg kort kommer inn på Regjeringens syn på den generelle økonomiske utvikling.

Den internasjonale økonomiske situasjon kan for øyeblikket beskrives slik:

- for det første er det lav vekst så vel i totalproduksjonen som i industriproduksjonen i de fleste land
- for det andre er det en fortsatt avtakende pris- og lønnsvekst
- og for det tredje er det en høy og økende arbeidsløshet.

Forbruker- og administrasjonsminister Astrid Gjertsen.

Konjunkturoppgangen som har vært ventet i mange år nå synes dessverre ytterligere forsinket. Det er imidlertid ting som tyder på at en viss oppgang har startet i USA. Det er å håpe at denne etterhvert kan bidra til en viss bedring også i andre industriland. Men selv i beste fall er det neppe grunn til å anta at det vil bli mer enn en moderat konjunkturoppgang.

Den svake internasjonale situasjonen som nå har vart i over 20 år, setter i økende grad sitt preg på norske forhold. Våre eksportnæringer arbeider i dag gjennomgående med lav utnyttelse av kapasiteten og med dårlig lønnsomhet. Arbeidsledigheten har vist en økende tendens frem til august da den utgjorde ca. 2,7 pst. av arbeidsstyrken. I september gikk ledigheten noe ned igjen, til 2,5 pst. Dette er langt lavere enn i de aller fleste andre land, men er likevel et alvorlig problem for oss.

Å sikre arbeid for alle og å trygge og videreutvikle velferdssamfunnet er helt sentrale mål for Regjeringen. Skal dette oppnås er det nødvendig at vekstkräften i norsk økonomi gjenreises.

I Regjeringens økonomiske opplegg for 1983 som presenteres i morgen, blir det lagt et grunnlag for en gradvis bedring av den økonomiske utviklingen. I tillegg er det et absolutt behov for aktiv oppslutning om en slik linje fra alle grupper i samfunnet. Jeg vil understreke at vi alle har ansvar for å trygge sysselsettingen i tiden fremover. Dette stiller krav til hver enkelt om både å vise måtehold og moderasjon og til omstillinger og innsatsvilje. I denne situasjonen er det nødvendig for Regjeringen å føre en mest mulig nøktern linje m.h.t. alle offentlige utgifter.

Kombinasjonen av svikt i viktige fiskebestander og økonomisk innstrammingspolitikk er selvsagt ikke noe ideelt utgangspunkt for fiskerinæringen videre fremover. Men det er en situasjon som næringen må tilpasse seg.

Hovedavtalen

Regjeringen er innstilt på at Hovedavtalen mellom staten og Norges Fiskarlag fortsatt må brukes for å sikre fiskerne en forsvarlig inntekt. Men Regjeringen vil ikke finne det forsvarlig å bruke store statlige midler til å opprettholde en næring med stor overkapasitet, – eller til å fryse fast strukturelle trekk i næringen som ikke lenger er hensiktsmessige.

Støttesystemet i næringen må ikke brukes på en slik måte at omstillingsbehovene blir kamuflert. Tilpasingsprosessen blir dermed både mer langvarig, mer kostbar og mer smertelig enn hva som er nødvendig.

Da Hovedavtalen i sin tid ble inngått, ble den meget klart profilert som et effektiviseringshjelpemiddel. Jeg tror at vi nå i tiden fremover, i fellesskap må forsøke å bringe effektiviseringsaspektene enda klarere frem enn hva som har vært tilfelle de siste årene.

Reguleringer

Jeg er klar over at reguleringene i fisket skaper store vanskeligheter for fiskerne og for næringen for øvrig. Det er forståelig at kystfiskerne reagerer når også fisket med passive redskaper må reguleres. Det er ikke de passive redskapene som er årsaken til den bedrøvelige situasjonen som vi nå er inne i, men vi kommer likevel ikke utenom at også kystfiskerne må være med på å ta belastningen for at vi skal kunne bygge opp igjen torskebestanden.

At vi må begrense innsatsen i fisket av ressursensyn, er noe vi alle kan forstå og akseptere. Derimot er det vanskelig å godta at hvalfangst og selfangst er truet – ikke av ressursensyn, men fordi enkelte store miljøvernorganisasjoner har klart å påvirke betydelige nasjoner til å legge hindringer i veien for fortsatt fangst, til tross for

vitenskapelige anbefalinger.

Regjeringens standpunkt er fremdeles at Norge også i fremtiden skal kunne høste av det overskudd som finnes i disse bestander. Vi har gjort store anstrengelser for å motvirke den utvikling som lenge har vært på gang internasjonalt, og arbeidet med å forfekte det norske syn vil fortsette.

Fiskerinæringen vil fortsatt være grunnlaget for bosettingen langs kysten

Fiskerinæringen har opp gjennom tide- ne vært grunnlaget for det vesentlige av virksomhet og bosetting langs kysten. I svært mange distrikter er det slik også i dag, – og det vil antakelig ta adskillige år før oljeindustri eller annen virksomhet kan endre på den omstendighet at fiskerinæringen representerer grunnlaget for sysselsetting og bosetting mange steder langs kysten. Vi ønsker alle at dette skal være trygge og gode arbeidsplasser. Den eneste måten som i lengden effektivt kan sikre dette målet, er god lønnsomhet. Jeg håper at vi gjennom felles anstrengelser for å styrke lønnsomheten i næringen skal være i stand til å bygge opp under grunnlaget for fiskerinæringens viktige rolle i sysselsettings- og bosettingspolitikken på kysten.

Med disse ord vil jeg ønske Norges Fiskarlag lykke til med Landsmøtet!

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET
har fått nytt tlf. nr.

32 77 60

Kunngjøring fra Garantikassen for fiskere

Godskrivning av driftstid ved beregning av minstelott skjer på følgende måte:

1. Dersom en reguleringsperiode er iverksatt ved garantiperiodens begynnelse, vil tidspunktet for minstelottsberegning først løpe fra det tidspunkt fisket tar til.
2. Dersom reguleringer oppstår etter at fisket er startet i en garantiperiode, beregnes minstelott også for reguleringsperioden, begrenset av garantiperiodens varighet.
3. Tidsrom for beregning av minstelott godskrives samtidig som driftstid i ferieordningen.

Forskritenes bestemmelser gjelder forøvrig.

Herre i eige hus?

Fleire talarar, mellom dei Håkon Hansen Ole Holm, Jakob Strand og Knut Vartdal tok opp problema med Svalbardsona. Tidlegare Fiskeridirektør Knut Vartdal sa at det som skjer i Svalbardsona sår tvil ikkje berre om Svalbardpolitikken, men om heile den norske politikken i polarområda.

Inge Halstensen sa det slik:

I innleiingsforedraga har ein alt nemnt dei problem som den uvisse statusen til Svalbard-sona har skapt. Frå torskesida har det i fleire år vore peika på kor viktig det er å skapa ordna forhold rundt Svalbard. Seinast i dag har dir. Sætersdal bedt om skikkeleg vern for ungorskens i desse farvatna.

Problema i Svalbard-sonen har ikkje vorte mindre dette året: Tvert imot – dei har auka og spredt seg til å bli følbare også for den andre store sektoren av norsk fiskerinæring – sildesektoren.

Eg tenkjer på det aukande utanlandske, dvs. danske, fisket etter lodde i sommarhalvåret. Til no er det berre 5–6 danske ringnotbåtar som har drive dette fisket, men dei kan fiska utan restriksjonar. Frå slutten av juli til byrjinga av november kan eit dansk farty fiska og levera i heimlandet om lag 100.000 hl, til ein verdi av ca. 4 mill. norske kroner. Eit norsk farty av same storleik har ein sesong-kvota mellom 40.000 og 50.000 hl, dvs. under halvparten.

Det er to grunnar til at dette forholdet kjennest bittert for norske loddefiskarar.

1. Gjennom fleire år med harde reguleringar har norske fiskarar og forskarar arbeidd for å berga og byggja oppatt loddebestanden i Barentzhavet. Dette har ført til nedbygging av ringnotflåten, og til forgjelding av den del av flåten som enno er att. Kravet om å få redusert flåten endå meir, heng framleis over oss. Det er *berre norske* fiskarar som er blitt ramma av desse reguleringane, russarane har år om anna hatt så romsleg kvote at dei har kunna føra lodde over til vår kvote. Eg minner her om den urimelege fordelingsavtalen med Sovjet, basert på tilhørighet og ikkje på historisk fiske. Norske fiskarar har såleis måtta tola og ofra myke, men no er loddebestanden endeleg på veg opp, eg viser til det dir. Sætersdal har sagt i dag. Me har atterreist ein ressurs, som no ligg open for eit ukontrollert dansk, engelsk, færøysk, islandsk fiske, der ringnotbåtar med saftige jafs tek med seg 8–10–12.000 hl pr. tur.

2. Det er ikkje noko nytt at broderfolket vårt i sør driv dette spelet. Dei har gjort det sidan 200 mils-regimet vart innført. I 10 år har me vore vitne til eit praktisk talt fritt dansk fiske etter sild, brisling, makrell. Eg viser til det dir. Sætersdal sa om silda i Skagerak. I fjor fekk me så eit avtalefritt dansk fiske etter lodde ved Jan Mayen/Grønland, og i år kom så turen til lodda i Svalbard-sona. Her er ei klår utvikling.

- *Dei* utvidar sine område og sine muligheter, *me* innskrenkar, kondemnerer og permitterer.
- *Dei* fiskar og lastar opp år etter år – sutalaust –, *me* sit i kommisjonar, delegasjonar og reguleringsutval, og er bekymra og seriøse og lovlidige.
- *Dei* går i skytteltrafikk mellom fabrikkane sine og våre presumptive farvatn, *me* heiser flagget som teiken på at kvoten er teken og kursar heimover – lovlidige – for å tigga om avdragsutsetting eller kondemnering. Ved Arnøya møter me våre danske vener, som fossar mot nord – dei skal fiska i enno ein månad der oppe.

For to år sidan var dette ei av hovudsakene på landsmøtet i NF. Fiskarane møtte forståing heilt opp til statsministeren. Me må i dag berre konstatere at praktisk talt ingen ting har skjedd.

– Eller har det skjedd noko? – I dei siste vekene har me høyrte at somme norske fiskarar har fiska ulovleg i Skagerak og Nordsjøen. Dette er sjølv sagt å beklaga, men styresmaktene bør registrere at dette kan vera eit teikn på at det minkar med det norske tolmodet, dei *kan* koma til å missa kontrollen over sine eigne, det *kan* ha kosta for mykje å måtta vera «snillaste guten i klassen». Eg viser her til det landsstyret sa om saka i 1980: «. . .»

Dette er torskesektoren sin debatt – dei treng å få ordna forhold no, spesielt med omsyn til kystfisket etter torsk. Men i ein reguleringsdebatt på eit landsmøte kan me ikkje unngå å dra fram Svalbard-problemet. Det siste danske trekket der oppe har ført til at det no er eit unisont krav frå ei samla norsk fiskerinæring om full norsk jurisdiksjon i Svalbard-sona.

Statsbudsjettet 1983

Fiskeridepartementets budsjett

Saltvannsfiskeriene

Under dette programområdet er det en nedgang i bevilgningsforslaget for 1983 i forhold til bevilgning i 1982 på 36,6%, fra 1335 mill. til 847 mill. kr.

Dette skyldes i hovedsak følgende:

- Fiskeristøtten er ført opp med 500 mill. kroner mot bevilget i 1891 992 mill. kroner. Det endelige resultatet fremkommer etter forhandlinger mellom Staten og Norges Fiskarlag.
- Låneordningen under kap. 1051 er overført til Statens Fiskarbank, slik at bevilgning under dette kapittel bortfaller.
- Rentedeckning for Stønads- og 2. prioritetslån er heller ikke oppført, idet banken forutsettes å dekke disse utgiftene over eget driftsbudsjett.
- Tilskudd til «Olje/fisk-fondet» er ført opp med 10 mill. kr. i 1983.

Blant de tingene som er prioritert nevnes særskilt:

Fiskeridepartementet

vil få 3 nye stillinger i 1983. Dette gjelder embete som departementsråd, byråsjef i nytt kontor for budsjett og økonomi og underdirektør som leder for ny seksjon for kystadministrasjon i departementet. De to siste stillingene foreslås opprettet mot inndragning av 1 saksbehandlingsstilling og et engasjement.

Fiskeridepartementet har i 1982 65 faste og 2 midlertidige stillinger.

Rettledningstjenesta

Fiskeridepartementet går inn for å gjøre syv midlertidige stillinger som fiskeoppdrettskonsulenter i rettledningstjenesten for fiskeriene til faste stillinger. Stillingene er lagt til fiskerisjefskontorene i Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Trøndelag, Nordland og

Troms. Departementet foreslår at det også opprettes to stillinger som seksjonsledere for henholdsvis informasjon og rettledning på det nye kontoret for informasjon og rettledningstjeneste i Fiskeridirektoratet. Etter forslaget vil det totalt være 134 stillinger i rettledningstjenesten neste år.

«Johan Hjort»

Fiskeridepartementet går inn for å styrke havforskningen ved leie av fartøyer i 1983. I forslaget til budsjett for neste år er det avsatt 11,77 millioner kroner til leie av fartøyer. 9,5 millioner vil gå til dekning av utgifter til leie av fartøy som kan erstatte F/F «Johan Hjort». «Johan Hjort» er nå for gammel og uhen-siktsmessig, og tilfredsstillende ikke dagens krav. Det er videre avsatt to millioner kroner til leie av tråler for å styrke forskningen på den norskarktiske torskestammen i Barentshavet. Dette tiltaket har klar sammenheng med den vanskelige ressursituasjonen i torskefiskeriene.

NFFR/FTFI

Etter forslaget til budsjett for Fiskeridepartementet vil Norges Fiskeriforskningsråd (NFFR) neste år få en bevilgning på 57,6 millioner kroner, mot 46,1 millioner i 1982. Av dette er 12 millioner kroner avsatt til nybygg for Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt (FTFI) i Tromsø. Det er tidligere avsatt vel 11,6 millioner til bygget, som har en total kostnadsramme på 34,1 millioner kroner. Nybygget vil bli på 2.600 kvadratmeter.

NSSR

I Fiskeridepartementets budsjettforslag for neste år er det avsatt 33,8 millioner til Norsk Selskap til Skibbrudnes Redning (NSSR). Dette vil dekke 60% av NSSRs godkjente driftsbudsjett. Etter budsjett-

forslaget vil selskapet ha 34 skøyter i drift neste år.

Spørsmålet om NSSRs framtidige virksomhet og finansiering har vært drøftet i flere møter mellom selskapet og departementet. NSSR har selv foretatt en studie og analyse av driften i årene framover. Dette arbeidet er nå til behandling i Fiskeridepartementet.

Finotro A/S

Fiskeridepartementet har ikke funnet å kunne gå inn for etablering av et fiskeindustriannlegg drevet av Finotro A/S på Svartnes ved Vardø. I forslaget til statsbudsjett for neste år blir det konstatert at det ikke er bedriftsøkonomisk grunnlag for en slik etablering.

I forbindelse med behandlingen av St.prp. nr. 56 (1980-81) – Om refinansiering og omorganisering av Finotro A/S, vedtok Stortinget at det skulle planlegges og bygges et fiskeindustriannlegg på Svartnes til erstatning for Finotros anlegg som brant ned i Vardø. Det er nå utarbeidet et forprosjekt for et nytt anlegg, og investeringene som må til for en etablering, eksklusive bygge-lånsrenter og avgifter, er beregnet til omlag 95 millioner kroner. Fiskeridirektøren har vurdert forprosjektet og kommet fram til at de totale kostnadene vil bli på 130 millioner kroner. Det er utarbeidet driftsbudsjett som viser at det nye anlegget vil kunne forrente 15 millioner kroner.

I kommentarene til budsjett for neste år sier Fiskeridepartementet blant annet at en på grunn av ressursituasjonen ikke kan regne med noen vesentlig råstofføkning i fiskeindustrien i Vardø-området i årene framover. Det er derfor fare for at et nytt anlegg på Svartnes vil forsterke problemene for den øvrige fiskeindustrien i området. Utbyggingen slik den er planlagt vil heller ikke føre til økt sysselsetting i fiskeindustrien.

Etter Regjeringens oppfatning

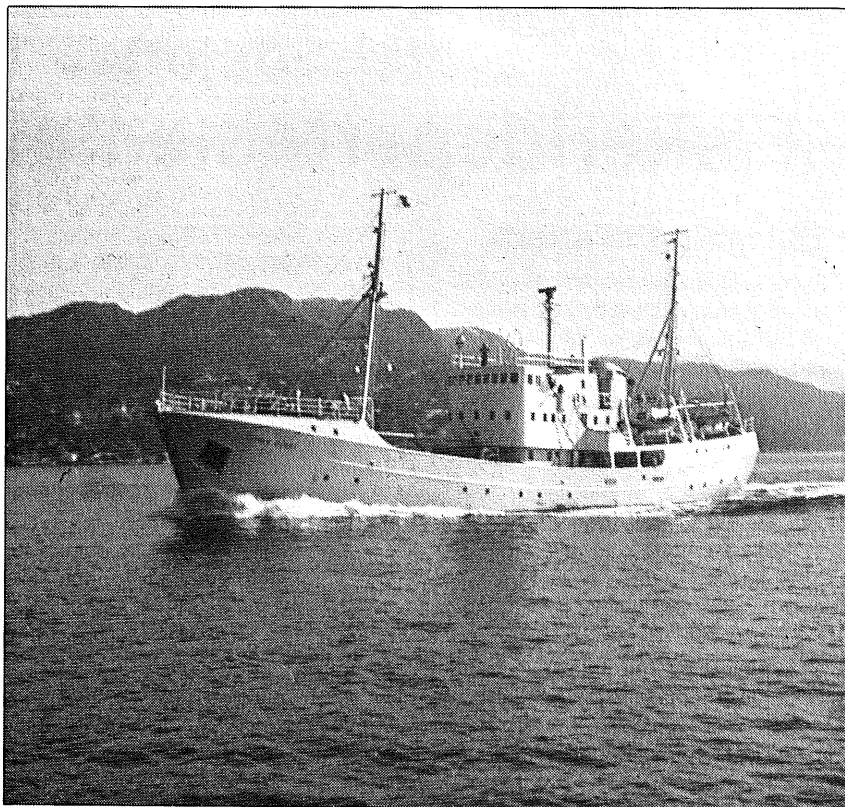
må Finotro gjennom de ordinære virkemidlene enten søke å ruste opp sitt nåværende anlegg, eller innlede samarbeid med andre industribedrifter i Vardø. Den formen som velges må bestemmes ut fra hva som etter en samlet vurdering er mest tjenlig for Finotro og Fiskeindustrien i Vardø forøvrig, heter det i kommentarene til budsjett.

Havnetjenesten

Bevilgningsforslaget for 1983 er på 109,5 mill. kr. mot bevilget i 1982 108 mill. kr.

Dette vil bety en redusert aktivitet i havnetjenestene. Fiskeridepartementet forutsetter imidlertid at den reduserte virksomheten skal skje som følge av naturlig avgang, slik at ingen skal sies opp.

Dersom bemanningen ved naturlig avgang ikke kan reduseres slik som departementet forutsetter, vil saken bli forelagt Stortinget på et senere tidspunkt.

F/F «Johan Hjort» som ny.

LÅN & LØYVE

P/R Eldborg

v/Roar Woldstad, Ålesund, har fått kr. 282.420,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkksomheten på kontinental-sokkelen.

Alf Ola Omland, Sirevåg,

har fått kr. 7.025,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkksomheten på kontinental-sokkelen.

Didrik Østhus, Vedavågen,

har fått kr. 2.670,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkksomheten på kontinental-sokkelen.

«Espevær»

Arne Eidesvik, Bømlo, har fått tillatelse til å erverve eiendomsretten til omsøkte 10% i m/s «Espevær», H-444-B.

Kjell Espes og Alf Ove Sæstad, begge Egersund,

har fått kr. 34.470,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkksomheten på kontinental-sokkelen.

Paul Mannes, Vedavågen,

har fått 4.350,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkksomheten på kontinental-sokkelen.

«Vågakall»

Erling P. Nilsen, Ramfjordbotn, har fått ervervs-, loddetrål-, reke-trål-, og rekefrysekonsesjon for m/s «Vågakall» (ex N-6-V). Fartøyet gis følgende kapasiteter: Fryselagervolum 120 m³ og kompressorkapasitet 156.000 Nkcal (tilsvarer ca. 44.000 kcal v. ÷ 35/+ 25°C), v/-35/Q %§°C).

A/S Leka Fiskefor, Leka,

Etter anbefaling fra Fiskeridirektoratets Kontrollverk, Trondheim, har A/S Leka Fiskefor fått godkjent sitt anlegg for ferskfisepakking, tørrfisktilvirkning, saltfisktilvirkning og rekemottak. Fra samme tidsrom strykes P. M. Pettersen, Leka, i fiskebruksregisteret. Godkjenningen for anlegget gis midlertidig. Anlegget innføres i Fiskeridirektørens register over godkjente tilvirkningsanlegg med reg. nr. NT-65 under avdeling 01,06,07 og 10.

«Gardar»

K. Halstensen A/S, v/Inge Halstensen, Bekkjarvik, har fått tillatelse til å endre den tillatte lastekapasiteten for m/s «Gardar», H-2-AV, fra 7000 til 9600 hl, fra sommerloddessesongen 1982. Endringen er gjort gjeldende etter at m/s «Torbas», M-35-HØ, er trukket ut av fiske.

«Fartsgale» fiskere snyter seg selv for mange titalls millioner årlig

Olje for mange titall millioner går til spille ombord i norske fiskebåter. Mange fiskere har ennå en tendens til å kjøre båtene for fort, og det er i første rekke dette som driver oljeforbruket i været. De som har innsett dette, og slakker på farten, risikere likevel å bruke for mye drivstoff, om ikke de slakker ned på rett måte. For enkeltbåter kan det dreie seg om direkte tap på flere hundre tusen kroner. For å bøte på dette trengs bedre opplæring i bruk av motor og propellanlegg, mener forskere ved Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt. Instituttets fartøyseksjon i Trondheim har utviklet en drivstoff-simulator som et nytt hjelpemiddel i denne opplæringen.

Riktig bruk av vripropell og motoranlegg kan spare fiskeflåten for millioner årlig. Spørsmålet er bare: Hva er riktig bruk? Dette kan forskere ved Fiskeriteknologisk Forskningsinstitutt gi svaret på. Et nytt hjelpemiddel i denne sammenhengen er en drivstoff-simulator som er utviklet ved instituttets fartøyseksjon i Trondheim. Prototypen ble presentert under fiskerimesa «Nor-Fishing 82», og vakte betydelig interesse blant båtfolk. Hva kan så simulatoren brukes til? Sivilingeniør Torbjørn Digernes ved FTFI svarer:

– I hovedsak brukes den til to ting: Å demonstrere hvordan forskjellige kombinasjoner av propellstigning og turtall påvirker drivstoff-forbruket, og hvordan forbruket påvirkes av den farten man velger.

Bestemmer hva som er økonomisk fart

Simulatoren er utformet som manøverpanelet på en fiskebåt, med hendler og instrumentering, bl.a. for fart og drivstoff-forbruk. Man bruker manøverhendlene på samme måten som ombord i en båt, og alle visere og instrumenter gir utslag som om man befant seg ombord. I tillegg til de vanlige instrumentene finnes det ett som brukes å bestemme den mest økonomiske fart for båten. Et slikt instrument, som er forholdsvis enkelt, vil kunne monteres ombord i enhver fiskebåt som har fartslogg og drivstoffmåler. Man kan også regne seg fram til den mest

økonomiske farten uten et eget instrument, så lenge man kjenner fart og drivstoff-forbruk pr. time.

Tiden koster penger, også for fiskeren

Det instrumentet det er tale om, viser det en kan kalle distansekostnad. Det vil si det som går med av tid og drivstoff for å seile en gitt distanse. Distansekostnaden brukes til å beregne hva som er den mest økonomiske farten for fartøyet under forskjellige forhold. Dette avhenger både av drivstoffprisen og hva tiden er verd for fartøyet. Tidsverdien må skipperen selv anslå ut fra

fangstforholdene i øyeblikket, – med andre ord: Hvor stor nettofangstinntekt båten kan få ut av en ekstra time på feltet. Denne verdien må så veies mot den ekstra drivstoffkostnaden som går med for å komme fram til feltet en time tidligere.

Større fartøyer kan tape hundretusener

– Hvor mye kan en tape ved å bruke for høy fart eller feil turtall og stigning?

– Det varierer selvfølgelig fra båt til båt, men for større fartøyer kan det dreie seg om hundretusener i året med den oljeprisen vi har nå. Det største usikkerhetsmomentet ved beregning av økonomisk fart er tidsverdien. Den er ikke gitt en gang for alle, men er avhengig av situasjonen. Her må en ta med i beregningen fangstforhold og eventuelle reguleringer i fisket. En nønlunde realistisk vurdering av hva tiden er verd er derfor viktig. Dersom tidsverdien jevnt over settes 50–100 prosent høyere enn det man faktisk klarer å få ut av innspart tid, vil gi et overforbruk av drivstoff på 40–80 prosent.

Høy propellstigning og lavt turtall

Selv om det ofte kan synes vanskelig å anslå tidsverdien, nytter det ikke å si at dette er umulig, og så bare stå på for fullt. En tidsverdi satt etter beste skjønn er den eneste farbare veien for å komme fram til en riktig balanse mellom tidsforbruk og drivstoff-forbruk. Når det gjelder bruk av vripropellen, gjelder én tommelfingerregel: Man skal gå med høy stigning og lavt turtall. Gjør man omvent, går med høyt turtall og redusert stigning, vil man ved 80–90% av full fart bruke 15–20% mer drivstoff pr. mil.

Simulatoren bygget opp omkring en datamaskin

Drivstoff-simulatoren er bygget omkring en liten datamaskin, der en har programmert alle de faktorer som til sammen bestemmer drivstoff-forbruket. Ved siden av det som allerede er nevnt, har man bygd inn simulering av båtens oppførsel under tråling, og en kan vise hvordan dårlig vær og

lastet båt påvirker forbruket. Slike forhold gir markerte utslag. Lastet båt i sjøgang bruker gjerne dobbelt så mye pr. mil som lett båt i stille vær.

Kan simulere fem forskjellige fartøyer

Programmet omfatter data for fem forskjellige fartøystørrelser. For hvert fartøy vises drivstoff-forbruket med to forskjellige propell-størrelser. På denne måten kan simulatoren også vise hva man sparer på å velge riktig propell. Også her er det store penger å hente, – eller tape, om man velger feil. Rundt regnet kan det utgjøre 20–25% for de fleste alminnelige fiskebåter.

Fiskerifagskoler og forsvaret interessert

– Hvilke planer har instituttet for denne simulatoren? – Det vi i første omgang satser på, er å få utviklet en produksjonsklar prototype. Det er ennå et stykke igjen før vi når dit. Deretter regner vi med at det i alle fall vil bli laget en liten serie slike maskiner, slik

at interesserte fiskerifagskoler og andre maritime skoler kan skaffe seg en. Selv regner vi med å bruke simulatoren bl.a. under kurs for fiskere. Simulatoren har egentlig også anvendelse for andre typer fartøyer enn fiskebåter. De forholdene som belyses gjelder for alle fartøyer med vripropell. Innsikt i forbruksmønsteret er spesielt viktig når man bruker motoren lavere enn full ytelse, slik det er vanlig i dag for de fleste fartøytyper. Vi har allerede hatt en henvendelse fra Sjøforsvarets Maskin- og Elektroskole som vurderer å få med disse forholdene i sine simulator-systemer.

Kan brukes ved planlegging av nye båter

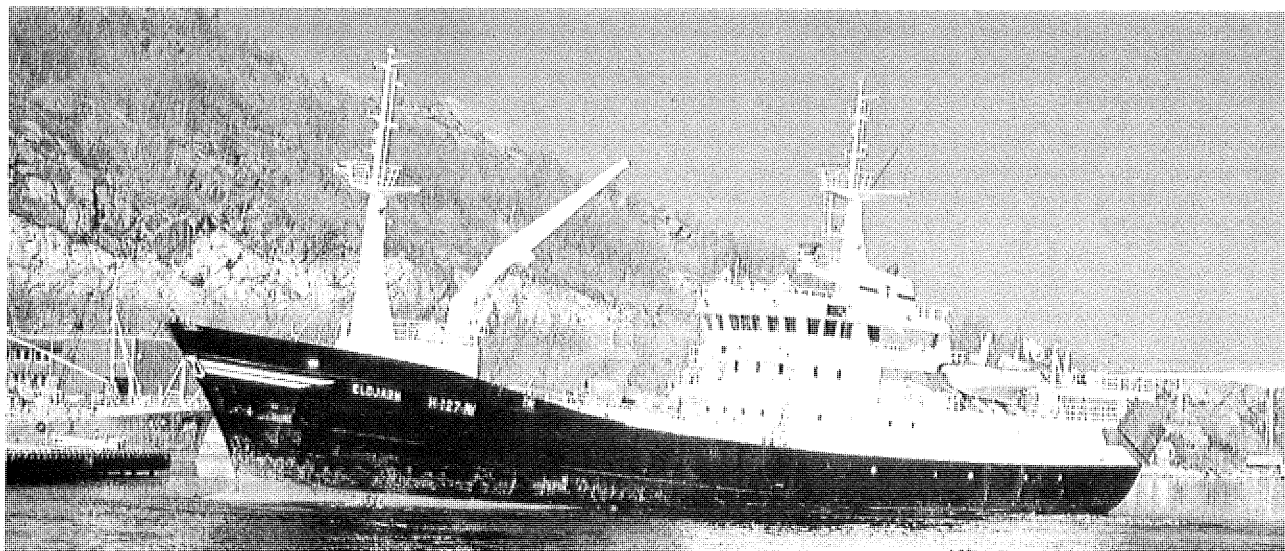
Det er også mulig å utvikle simulatoren slik at også verksteder eller motorleverandører kan legge inn data for et planlagt fartøy og demonstrere forbruksegenskapene under slike driftsforhold. Denne og andre utviklingsretninger er imidlertid avhengig av den interesse som melder seg fra aktuelle brukere, sier Digernes.

«Eldjarn» forskningsfartøy

Fiskeridepartementet har bestemt seg for å leige m/s «Eldjarn», H-127-AV, som erstatningsfartøy for f/f «Johan Hjort». Samstundes er det bestemt at m/s «Eldjarn» skal leigast med mannskap.

M/S «Eldjarn» er bygd i 1979 og tilhører Tor Østervold m. fleire på Torangsvåg. Lengste lengde er 60,3 m og den har ein bruttotonasje på 1.043 tonn. Motoren er ein MAK 3.400 hk, også den er bygd i 1979. Under prøver

med akustisk utstyr synte «Eldjarn» seg å vere svært godt egna til bruk som forskningsfartøy. Og det, saman med høg standard og lågt anbud, fekk departementet til å velje den framfor andre interesserte.

**Fiske etter sild innanfor grunnlinjene på kyststrekningen
Lindesnes–Stad (62°11.2' N.BR.) I 1982.**

Med heimel i § 6 i Fiskeridirektøren sine føresegner av 26. juli 1982 om regulering av fiske etter sild innanfor grunnlinjene på kyststrekningen Lindesnes–Stad har fiskeridirektøren den 4. oktober 1982 fastsett følgjande føresegner:

§ 1

Snurpenotbruk med påmeldt farty på 40 fot største lengde eller større kan fiska inntil 400 hl sild. Snurpenotbruk med påmeldt farty under 40 fot største lengde og landnotbruk kan fiska inntil 200 hl.

§ 2

Desse føresegnene tek til å gjelda straks.

**Forskrifter om forbud mot å fiske sild i Ulvågan, Vågan
kommune, Nordland.**

I medhold av §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, har Fiskeridepartementet 4.10.1982 bestemt:

§ 1

Det er forbudt å fiske sild i følgende område:
Vågan kommune: Ulvågan, sjøkart nr. 69, innenfor en rett linje fra Fjordneset til Vedbergan.

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av fisket etter sei i områder i Nordsjøen underlagt EF'S fiskejurisdiksjon i 1982.

I medhold av § 3 i Fiskeridepartementets forskrifter av 5. oktober 1982 om regulering av fisket etter sei i områder i Nordsjøen underlagt EFs fiskerijurisdiksjon har Fiskeridirektøren 5. oktober 1982 bestemt:

§ 1

Konsumtrålfisket etter sei i EF-sonen i Nordsjøen stoppes fra 6. oktober kl. 2400.

§ 2

Denne forskrift trer i kraft straks.

Forskrifter om fredning for Været landskapsområde med dyrelivsfredning, Bjugn kommune, Sør-Trøndelag.

Fastsatt ved kgl.res. av 20. august 1982.
Fremmet av Miljøverndepartementet.

I

I medhold om lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63, § 5, jfr. § og §§ 21, 22 og 23, er Været med Svinøya og omkringliggende holmer og sjøarealer i Bjugn kommune, Sør-Trøndelag fylke, lagt ut som landskapsvernområde ved kgl.res. av 20. august 1982.

I medhold av samme lovs § 14, 2. ledd, jfr. §§ 21 og 23, er pattedyr og fugler fredet innenfor landskapsvernområdet og i et avgrenset sjøområde øst for dette.

II

Fredningsområdet omfatter deler av gnr./bnr. 1/1, 1/2 og 1/18 i Bjugn kommune.

Landskapsvernområdet utgjør et areal på ca. 21 km², hvorav ca. 16 km² er vannareal. Området med dyrelivsfredning omfatter i tillegg til landskapsvernområdet ca. 18 km² vannareal.

Grensen for landskapsvernområdet og området med dyrelivsfredning fremgår av kart i målestokk 1:50.000, datert Miljøverndepartementet juni 1982. Kartet og fredningsbestemmelsene blir oppbevart i Bjugn kommune, hos fylkesmannen i Sør-Trøndelag og i Miljøverndepartementet.

Det fredete område skal merkes med skilt.

III

Formålet med fredningen er å bevare et egenartet og vakkert kultur- og naturlandskap og å verne om dets dyreliv.

IV

Innenfor landskapsvernområdet gjelder følgende bestemmelser:

1. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre landskapets art eller karakter, herunder oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, framføring av nye luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling planering og lagring av masse, ny utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler.
2. På Været og de øyer som er landfaste med Været ved fjære sjø, er det forbud mot ilandstigning og ferdsel i tiden fra og med 1. april til og med 31. juli.

V

Innenfor området med dyrelivsfredning inkludert landskapsvernområdet gjelder følgende bestemmelser:

1. Pattedyr og fugler, herunder deres hi, reir og egg er fredet mot enhver form for skade, ødeleggelse og unødige forstyrrelse som ikke følger av tillatt ferdsel eller tiltak i medhold av punktene VI–VIII. Jakt, fangst og bruk av skytevåpen er forbudt.
Nye dyrearter må ikke innføres.

VI

Bestemmelsene i punkt IV og V er ikke til hinder for:

1. Ferdsel og gjennomføring av tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, opp-

syns-, skjøtsels- og forvaltningsøyem- med, jfr. også pkt. VI, 7.

2. Tradisjonell beiting.
3. Vedlikehold av tidligere opptatte grøfte- avløp.
4. Ferdsl og opphold i forbindelse med tangskjæring og fiske, i samsvar med alminnelige regler.
5. Oppføring av bygninger som er nødven- dig for grunneiers bruk av området til beite og fiske.
6. Drift og vedlikehold av fyrvesenets an- legg.
7. Felling av sel som gjør skade på lak- senøter innenfor landskapsvernområdet og av sel utenfor landskapsvernområdet i samsvar med gjeldende lovverk.
8. Forsvarets bruk av Vaagan skytefelt, herunder fri bevegelse av fly som sleper luftmål og båter som sleper sjømål.

VII

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til kontrollert reduksjon av pattedyr og fugler når dette ansees nødvendig ut fra hensynet til jordbruks- eller fiskeinteressene, eller for å hindre bestandsmessige misforhold mel- lom forskjellige arter eller i forholdet art- miljø på grunn av menneskeskapt faktorer.

VIII

Forvaltningsmyndigheten, eller den forvalt- ningsmyndigheten bestemmer, kan gjen- nomføre skjøtselstiltak i samsvar med fred- ningsformålet. Det kan utarbeides skjøtsels- plan, som skal inneholde nærmere retnings- linjer for gjennomføring av skjøtselstila- kene. Eventuell skjøtselsplan skal godkjennes av Miljøverndepartementet.

IX

Miljøverndepartementet kan gjøre unntak fra fredningsbestemmelsene for vitenska- pelige undersøkelser og arbeider av vesent- lig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfeller, dersom det ikke strir mot formålet med fredningen.

X

Forvaltningen av fredningsbestemmelsene tillegges fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

XI

Den myndighet Kongen har etter § 6 til å fastsette nærmere om området og dets skjøtsel, etter § 21 om merking av frednin- gen m.v., etter § 22 om regulering av ferdsl og etter § 23 om å gjøre unntak fra fredningsbestemmelsene, overføres til Mi- ljøverndepartementet.

XII

Disse bestemmelsene trer i kraft straks. Samtidig oppheves kgl.resæ av 16. novem- ber 1973 om Været landskapsvernområde.

Forskrifter om regulering av fisket etter sei i områder i Nordsjøen underlagt EF's fiskerijurisdiksjon.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl.res. av 17. januar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen har Fiskeridepartementet 5. oktober 1982 bestemt:

§ 1

Der er forbudt å fiske sei i EF-sonen av Nordsjøen.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan norske fartøy fiske 26.000 tonn sei i dette området.

§ 2

Av det fastsatte kvantum i § 1 annet ledd avsettes 16.000 tonn til fartøy som driver konsumfiske med trål.

§ 3

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten som nevnt i § 1 annet ledd er beregnet oppfisket. Fiskeridirektøren kan videre stoppe trålfisket etter sei til konsum når kvoten som nevnt i § 2 er beregnet oppfisket.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forskrifter om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1982.

I medhold av kgl.res. av 4. juni 1982 § 2 annet ledd og § 6 fjerde ledd har Fiskeridirektøren 11. oktober 1982 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Fisket etter norsk vårgytende sild med garn nord for Stad åpner mandag 25. oktober kl. 0000.

§ 2

Garnkvoten er satt til 11 hl pr. mann.

§ 3

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Representantskapsmøte i Fiskernes Agnforsyning:

– Mindre akkar presser prisene oppover

– Jeg synes det er kortsiktig politikk enkelte fryserier fører når de selger akkaragnet videre til vestlandske oppkjøpere, som kjøper agnet til høyere pris enn Fiskernes Agnforsyning. De kan nok hente seg en liten ekstra fortjeneste, men samtidig sender de ut av landsdelen nettopp det agnet som lineflåten skal bruke for å skaffe tilstrekkelig råstoff til de samme anleggene.

Det var formannen i Fiskernes Agnforsyning, Roald Evensen, Berlevåg, som fyrte av denne bredsidet mot enkelte nordnorske kjøpere av agn i sin åpningstale på lagets representantskapsmøte i Tromsø 14. og 15. oktober.

Formannen tok for seg den situasjonen man er kommet i, etter at vestlandske oppkjøpere betaler kr. 4,25 pr. kilo akkar, altså langt over det Fiskernes Agnforsyning har inngått avtale om.

Dette har igjen ført til at Agnforsyningen også måtte gå opp i pris, noe som fører til at forbrukerne av agn må betale kr. 0,60 mer for agnet enn tidligere.

– Vi har i dag en lineflåte i Finnmark som er større enn tidligere og opprinnelig hadde Agnforsyningen tatt sikte på å skaffe til veie mellom 5 og 6 millioner kilo akkaragn. I og med at akkaren ikke kom inn til kysten i så store mengder man hadde håpet, er det formelig blitt «krig» om agnet – og det er dette enkelte har benyttet seg av, mente formannen.

Formannen håpet imidlertid at dette ikke skulle føre til at enkelte linebåter gikk over til annen drift. Linefisket synes nemlig å ta seg opp etter at man i lengere tid har opplevd at fiskerne har sviktet dette fisket som uten tvil bringer det beste råstoffet på land.

Roald Evensen kom også inn på utsiktene for fisket på lengere sikt og fant havforskernes meldinger om gode årsklasser av torsk, noe som vil gi seg utslag om 6–7 år.

På representantskapsmøtet ble det opplyst at det kun synes å være interesse for akkaragn – og forbruket av dette agnet har steget kolossalt de siste årene. I fjor økte forbruket med hele 2,2 mill. kilo.

På representantskapsmøtet ble forøvrig styret og administrasjonen rost for å ha maktet å bringe agn av god kvalitet til fiskerne, og i de fullmakter styret fikk heter det også at de må sørge for å skaffe tilstrekkelig av de agnsorter fiskerne har behov for.

Representantskapet var også inne på Subsidiemkontrollen og at man nå har mistet tilskuddet til leiefrysing av agn. I et vedtak ber man Norges Fiskarlag ta opp dette spørsmål under forhandlingene om ny fiskerivtale, slik at det blir gitt tilskott til leiefrysing av alt agn. Man ber også Norges Fiskarlag ta opp forholdet med subsidier til agn og at man får beholde den fraktilskottsordningen man har og som har fungert tilfredsstillende og vært et gode for alle fiskere.

Representantskapet tok også opp spørsmålet om å skaffe åtesei til agn, noe som stadig flere båter benytter under steinbitfiske.

Beretningen og regnskapet som viste at laget i beretningsåret hadde en omsetning på vel 57 mill. kroner, eller noe over 9 mill. kroner mer enn året før.

Styret fikk også fullmakt til å ta opp lån i forbindelse med oppkjøp av agn.

Ved valgene ble Roald Evensen, Berlevåg, gjenvalgt som formann og også de av styrets medlemmer som var på valg ble alle gjenvalgt. Styret vil derfor fortsatt bestå av, foruten formannen, Harald Johansen, Tromsø, Oluf Nilsen, Ballstad, Ole Olsen, Hestøy-sund, Herman Johansen, Ofstadsjøen og Annfinn Berge, Mausundvær.

Kontrollnemnda: Bjarne Mikkelsen, Støtt og Edgar Ingebrigtsen, Gjesvær.

Ved avslutningen av møtet uttalte formannen at man nok gikk en vanskelig tid i møte med økte driftsutgifter og høyere priser både for lineegning og selve agnet, samtidig som det er varslet ennå strengere reguleringer. Men vi må gjøre alt vi kan for å opprettholde den lineflåten vi har – og Agnforsyningen skal gjøre alt de makter for å skaffe godt og tilstrekkelig agn til denne flåten, sa formannen. Godt var det også å høre at fagorganisasjonen vil hjelpe til med å løse noen av de problemer Fiskernes Agnforsyning arbeider med.

1981 – jevnt år for britene

Den første årlige rapporten fra SFIA (Sea Fish Industry Authority) viser at kystfiskeflåten tar en stadig større del av den totale fangsten av bunnfisk. Tallene er nå slik: Kystflåten 83%, mellom'distanse' fartøy tar 15% mens den havgående flåten bare tar omlag 3% av bunnfiskkvantumet. I 1980 var tallene henholdsvis 72, 20 og 7%.

Samme rapport viser at tallet på fiskere i England gikk ned med 107 i

1981. Størst nedgang var det i Skottland der reduksjonen var på 200 mann mens det var en økning på 83 i Nord Irland.

Den havgående flåten ble redusert med åtte fartøy og seks frysebåter gikk ut av virksomhet. Samtidig økte antallet fartøy både i kystflåten og antall mellomstore båter.

Kystflåten i England og Wales fikk ett tilskudd, men samtidig gikk gjennomsnittsalderen opp slik at 70% av flåten nå er over 20 år gammel. I Skottland er bare 37% av den samme flåten i den

alderen. I Skottland er 11% av flåten under fem år, mens det samme tallet i England og Wales er 3%.

Torsk (32%) og hyse (20%) var de to viktigste fiskeslagene i totalfangsten på 681.000 tonn til en verdi av £ 191,9 millioner. Tallene betyr en nedgang på 1% i kvantum og en økning på 2% i verdi sammenlignet med 1980.

Kvantummet bunnfisk økte fra 384.000 tonn i 1980 til 413.000 tonn i 1981. Fangstene av pelagisk fisk gikk ned med 38.000 tonn til 268.000 tonn i 1981.

NYTT OM NAVN

Byråsjef i Fiskeridepartementet

Siviløkonom Magnor **Nerheim**, er tilsatt som byråsjef i omsetningsavdelingen i Fiskeridepartementet.

Nerheim er utdannet ved Universitetet i Sør Dakota hvor han tok Bachelor of Science in Business Administration i 1975. Han var saksbehandler ved Fiskeridepartementets eksportkontor fra 1976 til 1981. Da gikk han over i en stilling som førstekonsulent ved Internasjonalt kontor i Miljøverndepartementet. Fra 9. november 1981 har han vært konstituert som byråsjef ved samme kontor.

Magnor Nerheim er Miljøverndepartementets vararepresentant til Havretts- og Sjøgrenseutvalget.

Fiskerisjef i Sogn og Fjordane

Rolf Petter **Vetvik**, 36, er tilsatt som vikar i fiskerisjefstillinga i Sogn og Fjordane. Som tidligere nevnt i Fiskets Gang skal nåværende fiskerisjef Arne **Nore** overta som direktør for Fiskernes Bank i Måløy.

Vetvik er utdannet cand. polit. ved universitetet i Bergen frå 1975. Han arbeidet deretter en tid som sosialsekretær ved Studentsamskipnaden i Bergen før han tok til i Fiskeridirektoratet i mars 1976. Han arbeidet her ved Kontoret for Rettledningstjenesten.

Fra desember 1980 til han sluttet ved utgangen av 1981 hadde han permisjon i sin stilling i direktoratet for å arbeide hos Asplan i Bodø hvor han fortsatt er tilsatt.

Planleggingskonsulent

Peter **Gullestad**, 34, er tilsatt i den nye stillingen som planleggingskonsulent i Fiskeridirektoratet. Stillingen er finansiert av NFFR og er gitt for fire år.

Gullestad hadde nærmere fire år bak seg i Sjøforsvaret før han tok eksamen i sosialøkonomi ved Universitetet i Oslo i 1976. Han har vært tilsatt i Fiskeridirektoratet siden februar 1977, og har hele tiden arbeidet ved Kontoret for utredning og statistikk, under fiskerikøkonomisk avdeling.

Fiskerisjef i Troms

Asbjørn **Rasch jr.**, 33, er tilsatt som fiskerisjef i Troms etter Arild **Nylund**.

Rasch er utdannet ved Nordland Distrikthøgskole hvor han tok eksamen i fiskerifag i 1975. Før han kom til fiskerisjefkontoret i Troms i 1976, arbeidet han ved Melbu Fiskeindustri i halvannet år.

Asbjørn Rasch jr. har siden april 1980 fungert som fiskerisjef med ujevne mellomrom i kortere og lengre tid.

Dansk fiskeriminister

Danmark har fått ny regjering i sommer, og med det skiftet også til ny fiskeriminister. Mannen som skal styre danske fiskeri framover heter Henning **Grove** og han er 50 år gammel. Han er utdannet veterinær, og siden han kom inn på Folketinget i 1977 har han vært sitt parti's fiskeripolitiske talsmann.

To års kontraheringsstopp på Island?

Islandsk verftsindustri er sterkt uenig i Regjeringens forslag om en stopp i all kontrahering av fiskebåter i to år. Direktøren på Islands største verft, Gunnar Ragnars, sier at et slikt forbud vil «paralysere denne næringen i mye lengre tid». Han mener også at det vil føre til et stort tap i know-how og høgt kvalifisert arbeidskraft, og understreker at islandske verft ikke har større kapasitet enn at de kan ta 35% av den sårt trengte fornyelsen i den islandske fiskeflåten.

Det har i lengre tid pågått en debatt på Island om nødvendige reduksjoner i fiskeflåten. Det er i dag enighet om at særlig trålerflåten er for stor, men at det er nødvendig å skjære ned også i andre deler av flåten.

15 norske utstillere på Fish Canada

Mer enn femti norske fiskeprodukter ble presentert på årets Fish Canada. I alt 15 norske produsenter hadde felles stand under slagordet «Catch Norway».

NFH samling

27. og 28. oktober skal det holdes samling for Norges Fiskerihøgskole i Bergen.

Første dag går møtet av stabelen i Vitamininstituttets lokaler. Her skal det orienteres om virksomheten ved de forskjellige avdelinger av NFH. Det begynner med direktør Knut B. Jørgensen ved NFH, og fortsetter med professor Gerhard Meidell Gerhardsen, NHH, amanuensis Jakob Gjosæter fra fiskeribiologisk institutt og professor Olaf R. Brækkan fra avdeling for ernæring.

Andre dag skal det orienteres om prosjekter ved fiskeribiologisk institutt og ved avdeling for ernæring. Samarbeidet mellom Havforskninga og institutt for fiskeribiologi står på programmet sammen med orientering om forskjellige prosjekter som er under arbeid. Møtet er denne dagen lagt til festsalen på Bergen Ingeniørskole.

I samme anledning skal det 9. kontaktmøte for forskere i fiskeforedling holdes i festsalen på Bergen Ingeniørhøgskole 28. oktober.

Fiskerierorganisering og interessehevding

Av fiskerikandidat Torbjørn Trondsen

I fiskerinæringen er det 83 interesse- og yrkesorganisasjoner. Dette antallet utgjør omlag 10% av alle slike organisasjoner i landet. Av disse er det 30 organisasjoner innen fiskeeksport. Dette tallet er tre ganger så høyt som i alle andre eksportnæringer tilsammen. Så å si alle organisasjonsressursene er rettet inn mot fordelingssspørsmål i næringen. Svært lite organisasjonsoppmerksomhet er rettet mot økning av totalutnyttelsen av fiskeråstoffene.

Dette er bl.a. av de fakta professor Abraham Hallenstvedt dokumenterer i sin nye bok «Med lov og organisasjon. Organisering av interesser og markeder i norsk fiskerinæring» som er kommet i handelen.

For mange som har interessert seg for fiskeripolitiske spørsmål, har organisasjonsjungelen i fiskerinæringen ofte fortonet seg ugjennomtrengelig. I NRK ble det for en tid tilbake laget en egen vise som bare inneholdt navn på fiskerierorganisasjoner. En journalist som for en tid tilbake skrev en bok om fiskeripolitikken karakteriserte fiskerinæringen som en piggråbunt. Uansett hvilket spørsmål som tas opp, så er det en eller annen interessegruppe som gjennom en organisasjon står klar til å forsvare sine interesser.

Dette er en erfaring som svært mange vil kunne dele. Særlig personer som har hatt ønske om å fremme endringer innen fiskerierne – enten dette er fiskerimyndighetene eller andre aktører, har en fått erfare at det alltid dukker opp særinteresser som står klar til å beskytte sin teig. Særinteressenes styrke har også ofte ført til at endringsorienterte mennesker ofte har gitt opp. Endringer i fiskeripolitikken har da også ofte fått preg av å ha en eller annen form for krisebakgrunn. Det vil si at næringens rammebetingelser må være endret så drastisk at alle parter må innse nødvendigheten for endringer i eksisterende ordninger. Bruken av krisestempel på fiskeriproblemer er da heller mer vanlig uvanlig. Hos mange er det gjennom slike erfaringer oppstått en rekke spørsmål om fiskerierorganisasjonene. Hvilke oppgaver har de? Hvorfor er de opprettet? Hva er det som gjør at de vedlikeholder sin maktposisjon i år etter år? Hvilke konsekvenser har disse organisasjoner for utviklingen av fiskerinæringen i et lengre perspektiv? Det er slike spørsmål Hallenstvedt søker å avklare gjennom sin bok.

Boka er et meget viktig bidrag til å skaffe oss forståelse for hvilken historisk sammenheng disse organisasjonene er vokst frem av. Et sentralt punkt er at organisasjonene ikke er konstruert på et skrivebord for å realisere visse mål, men er et produkt av en politisk prosess sprunget ut av samtidens fiskeriproblemer på stiftelsestidspunktet. Hallenstvedt beskriver disse prosessene slik at vi får tak i de bakenforliggende årsaker for opprettelsen av både fiskernes faglige organisasjoner, fiskesalgslagene og tilvirker – og eksportorganisasjoner. Samfunns- og fiskeriproblemene endrer seg midlertid fra organisasjonene ble stiftet fram til våre dager. Et viktig spørsmål som belyses er derfor om dagens organisering er i pakt med dagens og morgendagens fiskeriproblemstillinger. Jeg skal her spesielt fokusere på hans fremstilling av eksportorganiseringen, som jo også har vært et politisk debatttemne i noen år.

Allerede når han forsøker å klassifisere eller gruppere eksportorganisasjonene fremtrer det viktige trekk. Utformingen av disse organisasjoner synes **ikke** å være knyttet til egenskaper til produktet. Den viktigste fellestrekk er etableringstidspunktet for tre grupper eksportorganisasjoner. Altså organisasjoner etablert i samme tidsbolken fikk samme organisatoriske utforming.

Før krigen fikk en rekke interesseorganisasjoner av eksportører lovbeskyttelse i den forstand at de ble bestemt at ingen måtte eksportere bestemte produkter uten å være medlem av vedkommende eksportforening. Dette var foreninger som Norske Klippfiskeeksportørers Landsforening, Norske Tørrfiskeeksportørers forening, 3 sildeeksportforeninger og Norske Saltrogneksportørers forening. Eksportør-sammenslutningene på sin side satte strenge krav for å bli medlem og virke som eksportør. Bl.a. måtte en ha arbeidet i et eksportfirma i et vist antall år før en kunne bli medlem. Hallenstvedt drøfter ikke premisene og argumentene for disse foreningens lovbeskyttelse. Det som jeg imidlertid har forstått er at det ble lagt sterk vekt på fagkunnskap for å kunne etablere seg som eksportør, bl.a. for å hindre at «spekulanter» etablerte seg. Denne fagkunnskapen var det så eksportforeningene som ble gitt ansvar å forvalte. Hallenstvedt hevder at denne lovbeskyttelsen langt på vei er en konsesjonsordning. Som den eneste næringen i dette landet har vi altså en lovbeskyttet konsesjonsandel på eksportsiden.

Den andre gruppen eksportorganisasjoner er de 13 eksportutvalgene. Disse ble etablert i tilknytning til den andre verdenskrigs regulerte økonomi, bl.a. med å fastsette minsteeksportpriser. Utvalgene har senere mistet sin handelspolitiske betydning. Det er likevel lovfestet at eksporten av fisk bare kan skje gjennom eksportvalg. Denne retten har utvalgene i mange tilfeller delegeret til andre selskaper som er gitt enerett til eksport. Dette gjelder bl.a. den tredje formen for eksportorganisasjoner – salgsselskapene som Frionor og Nordic Group innen frossenfisk, Unidos innenfor klippfisk og saltfisk til sentraliserte markeder og Nordsildmel innenfor sildemelsindustrien. Innenfor andre områder som f.eks tørrfisk hvor det ikke finnes eksportsalgslag til sentraliserte markeder, får utvalget mange direkte oppgaver. I tillegg utsteder utvalgene eksportlisenser og er rådgivere for Fiskeridepartementet i eksportspørsmål.

Hallenstvedt fremhever spesielt eksportutvalgenes uklare juridiske stilling. Utvalgene består av representanter fra ulike interessegrupperinger, med flertall for eksportleddet i vedkommende bransje. Sekretariatet for utvalgene har ofte samme kontoradresse som vedkommende bransjes interesseorganisasjon. Offentlige myndigheter er ikke representert i utvalgene. Myndighetene har altså gitt interessegrupperingene en form for selvstyre og avskåret seg selv for innsikt i vedkommende bransje ved løpende deltakelse i arbeidet i utvalget. Det besynderlige er imidlertid at Fiskeridepartementet ser eksportutvalgene som offentlige organer. De er ikke egne rettssubjekter. Eventuelle søksmål må rettes mot staten. Hallenstvedt mener at denne sammenblandingen av

offentlig forvaltning og privat forretningsdrift ut fra mange hensyn er betenkelig. Etablering av eksportsalgslag til alle sentraliserte markeder ville ha skapt et klarere skille mellom privat forretningsdrift og offentlig ansvar.

Det spørsmål han stiller til slutt i boken er kanskje det som er mest dagsaktuelt. Hvilken virkning alle disse organisasjonene har på det som på mange måter kan stilles som en hovedoppgave for fiskerinæringen i årene som kommer: Hvordan utnytte de begrensede mengder med fiskeråstoff på en best mulig måte? I denne sammenheng understreker Hallenstvedt at de ulike organisasjonene stort sett er orientert mot å ivareta sin del av en næringskake som ansees som gitt. Dette gjelder også eksportleddets organisasjoner som i hovedsak retter seg innover mot fordelingsoppgaver i næringen og produsent- og fiskesalgslagene som retter sin hovedoppmærksomhet mot råstoffpriser. Vi har det som kan kalles et null-sum spill. Svært liten oppmerksomhet er rettet mot hvordan en kan øke utbyttet av råstoffene – markedene tas for gitte. Hallenstvedt understreker at denne skjeve fordelingen av oppmerksomhet ikke kan belastes den enkelte organisasjon. De er fanget i et spill hvor de er nødt til å ivareta sine interesser. Det hviler derfor et hovedansvar på myndighetene for å ta initiativ til organiseringer som i større grad retter seg mot økning av den økonomiske utnyttelse av fiskeråstoffene. Skjønt hvem er myndighetene? Hallenstvedt drøftet til slutt i boka begrepet «den segmenterte stat» som er introdusert i forbindelse med Maktutredningen. Det vil si at en i stadig mindre grad kan snakke om en enhetlig statsforvaltning eller myndigheter. En må betrakte statsforvaltningen som en

rekke delsegmenter hvor det er nære koalisjoner mellom interesseorganisasjoner og departementer/etater. Industri-departementet/Industriforbundet/LO og Landbruksdepartementet/Norges Bondelag er de klassiske eksempler. Hallenstvedt mener at ut fra de kriterier Maktutredningen har satt opp for definisjonen av «den segmenterte stat» så passer det dårlig for fiskerinæringen sett under ett. Dette fordi næringen ikke har en enhetlig opptreden overfor myndigheter og hvor et hvert spørsmål sees som et fordelingsproblemmål og derved som en potensiell intern interessekonflikt. Men selv om ikke hele fiskerinæringen og fiskerimyndighetene kan sees på som et enhetlig politisk segment, vil en ofte se at fiskeriforvaltningen og organisasjonene ofte består av mange delsegmenter. Det vil si segmenter bestående av personer i begge leirer som deler store verdier, situasjonsoppfatninger og er enig i hvilken ekspertise som er legitime. I stedet for å tale om den segmenterte stat må en etter min mening snakke om den segmenterte fiskeriforvaltning. Aktører innenfor fiskeriforvaltningen blir derfor fanget i det samme spill som aktører innenfor organisasjonene.

Men kanskje det er håp for at de nyeste organer som rettleidningstjenesten og fiskeriforskningen som enda ikke er fanget i interessespillet, kan gjøre noe?

Boka gies den beste anbefaling for alle som er interessert i fiskerispørsmål, og som vil forstå noe av fiskeripolitikken.

Abraham Hallenstvedt: Med lov og organisasjon. Organisering av interesser og markeder i norsk fiskerinæring.

Universitetsforlaget 1982

Fiskerirettleder/Tiltakssekretær

Under Fiskerisjefen i Nordland og Røst kommune er det ledig $\frac{1}{2}$ statlig stilling som tiltakssekretær i Røst kommune med kontorsted på Røstlandet.

Søkere bør ha høyere utdanning og godt kjennskap til fiskerinæringen. Minimumsutdanning for stillingen er realskole eller 9-årig skole og minst 2 års yrkesutdanning. Som yrkesutdanning regnes fiskerifagskole (fiskeskipperlinjen), fagskole i fisketilvirkning og fiskeindustri, næringsmiddelteknisk skole, ingeniørskole (fiskeingeniør) og kombinasjon mellom disse skolene og annen skole som gir relevant utdanning. Søkeren bør også ha praksis fra kommunalt tiltaksarbeid. I tillegg bør søkerne ha erfaring fra fiskerinæringen. Annen utdanning blir vurdert i hvert enkelt tilfelle.

Stillingsinstruks er utarbeidet h.h.v. av Fiskeridepartementet og Røst kommune.

Stillingen som fiskerirettleder lønnes etter statens regulativ fra l.tr. 11–18, kr. 40.171–53.424 brutto pr. år, avhengig av utdanning, praksis og tjenestetid. Søkere med akademisk utdanning vil bli lønnet fra l.tr. 17–22, kr. 51.074–64.636 brutto pr. år. For lovbestemt medlemskap i Statens pensjonskasse trekkes 2% innskudd.

Stillingen som tiltakssekretær lønnes etter ltr 14–20, kr. 45.544–58.528 også avhengig av utdanning og praksis. Søkere med høyere akademisk utdanning innplasseres på ltr. 17, kr. 51.074. Kommunal pensjonsordning.

Søknad mrk. «100/82» samt kopier av vitnemål og attester kan sendes til Fiskerisjefen i Nordland, postboks 323, 8001 Bodø innen 10.11.1982. Nærmere opplysninger om stillingen kan innhentes hos fiskerisjefen i Nordland, telf. (081) 25 711, og hos kontorsjefen for Røst kommune, telf. (085) 96 221.

Nedgang i sardineeksporten

Hermetikkindustriens Kontrollinstitutt sine tall for oktober viser at det er produsert mer sardiner av brisling til nå i år enn til samme tid ifjor. Det er til nå i år brukt 220.460 skjæpper, mot 216.272 ifjor. Eksporten viser derimot en nedgang fra 145.203 $\frac{1}{4}$ ks., i 1981 til 111.290 $\frac{1}{4}$ ks. i år. Når så salget innenlands er gått ned med rundt 4.000 $\frac{1}{4}$ ks. sitter næringa igjen med en beholdning som er rundt 64.000 $\frac{1}{4}$ ks. større enn på samme tid i 1981.

Om sardiner produsert av sild kan instituttet fortelle om en radikal reduksjon av produksjonen. I 1981 var det pr. 3. oktober produsert 633.049 skjæpper, mens samme tall i år er 426.524 skjæpper. Også her er eksporten redusert, men i ennå større grad enn når det gjelder brisling sardinene. I 1981 ble det eksportert 668.790 $\frac{1}{4}$ ks. de første ni månedene, mens tallene for 1982 viser 419.970 $\frac{1}{4}$ ks. Innenlands salget har derimot gått opp, om enn bare med vel 500 $\frac{1}{4}$ ks. Likevel sitter produsentene igjen med ca. 60.000 flere $\frac{1}{4}$ ks. i oktober i år enn på samme tid ifjor.

Laboratorieassistent

Ved Fiskeridirektoratets vitamininstitutt, Bergen, er det ledig en fast stilling som laboratorieassistent. Arbeidet omfatter kjemiske analyser, spesielt sporelement-bestemmelse, og forefallende laboratoriearbeid. Yrresskole, kjemilinj, eller tilsvarende utdanning kreves. Stillingen lønnes etter ltr. 7-14 (for tiden 71 353-91 139 pr. år). Fra lønnen trekkes 2% innskudd til Statens pensjonskasse.

Søknad mrk. «98/82» med bekreftede avskrifter av vitnemål og attester sendes Fiskeridirektøren, postboks 185, 5001 Bergen, innen 10.11.82.

Til Murmansk

Direktør Arne M. **Bredesen** og forskningssjef Terje **Strøm** skal representere Norge i den norsk-sovjetiske fiskerikommisjon som behandler vitenskapelig samarbeid vedrørende bruk av lodde og kolmule til konsum. De to skal i forbindelse med dette arbeidet besøke Murmansk fra 6. til 8. desember.

LÅN & LØYVE

«Petterø»

Etter klage fra **Roy Pettersen, Gardstad**, finner Fiskeridirektøren å kunne omgjøre sitt tidligere vedtak om tillatelse til å delta i fiske etter norske vårgytende sild nord for 62° 11,2' n.br. med not i 1982. I tildelingsbrevet framgår det at Roy Pettersen i 1982 kan fiske inntil 60 hl sil nord for 62° 11,2' N med det fiskeriregistrerte fartøy: «Petterø», NT-75-V.

«Brattfjell»

Etter klage fra **Ingjald Dahl, Sørflatanger**, finner Fiskeridirektøren å kunne omgjøre sitt tidligere vedtak om tillatelse til å delta i fiske etter norsk vårgytende sild nord for 62° 11,2' n.br. med not i 1982. I tildelingsbrevet framgår det at Ingjald Dahl i 1982 kan fiske inntil 210 hl sild nord for 62° 11,2' N med det fiskeriregistrerte fartøy: «Brattfjell», NT-26-F.

«Karl Snorre»

Torstein Henriksen, Tromsdalen, har fått tillatelse til å erverve eienomsretten til omsøkte halvpart i m/s «Karl Snorre», T-165-T.

Simo Havlaks, Hammerfest,

har fått tillatelse til å flytte matfiskanlegget med et oppdrettsvolum på 5.000 m³ fra Finnmark til Steinvikbukta i Bjugn kommune i Sør-Trøndelag.

Spilde & Co. A/S, Bergen

Etter anbefaling fra distriktssjefen har **Spilde & Co. A/S**, fått forlenget godkjenningen for sitt anlegg for røyking og saltfisk tilvirkning til 31.12. d.å.

«Skarbaren»

Inge Andreassen, Krokeldalen, har fått tillatelse til å erverve eienomsretten til m/s «Skarbaren», T-39-T. Fiskeridirektøren finner også å kunne gi tilsagn om at det vil kunne påregnes reketrtillatelse for fartøyet på vilkår av at 80% av rekefangsten leveres til A/S Vega, Vardø. Fartøyet kan ikke nyttes til annet trålfiske enn tråling etter reker uten at det foreligger tillatelse fra Fiskeridirektøren.

«Karmøytrål»

Egil Bugen, Lesund, har fått tillatelse til å drive trålfiske etter industri-fisk (øyepål, tobis m.v.) i området syd for 64° n.br., sei, hyse, torsk, hvitting m.v. i området syd for 65° n.br., kolmule og polartorsk. Tillatelsen gir ikke rett til å drive trålfiske etter industrifisk nord for 64° n.br. Trålfiske etter lodde omfattes ikke av denne tillatelsen.

Olav Pedersen, Blokken,

har fått avslag på sin søknad om løyve til å fiske sild til agn.

«Oddstein»

Fiskeridirektøren finner å kunne gi **Oddvar Veia, Vormedal**, forhånds-tilsagn om industritillatelse til et moderne norsk-registert fartøy av samme størrelse som m/s «Oddstein», R-10-H. Det forutsettes at m/s «Oddstein», R-10-H, trekkes ut av alt fiske og meldes ut av registret over merkepliktige norske fiskefarkoster.

«Remøy Viking»

Nikolay Remøy m.fl., Leinøy, har fått tillatelse til å endre «Remøy Viking», M-145-HØ, sin tillatte lastekapasitet fra 6.500 hl til 8.100 hl, etter at båten nå er ferdig ombygget hos Fyllingen Slipp A/S.

Stavanger og Rogaland Jeger- og Fiskeforening, Sandnes,

Fiskeridirektoratet har registrert **Stavanger og Rogaland Jeger- og Fiskeforening, Sandnes**, klekkeri- og settefiskanlegg ved Langvatn, Figgjovassdraget, Gjesdal kommune, Rogaland fylke. Anlegget er registrert for oppføring av inntil 30.000 stk. sjødyktig settefisk av laks og aure. Registeringen er gjort på følgende vilkår: 1. Anlegget skal kun produsere yngel- og settefisk til kultiveringsformål. 2. Alt forurenset avløpsvann skal i en slamavskillende eining.

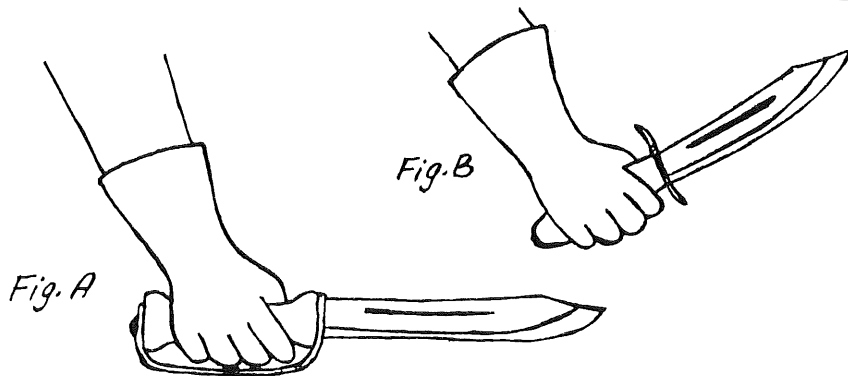
Kniven som skadeårsak

Rapporter over arbeidsulykker i fiskeryrket viser at kniven er årsak til mange – og tildels alvorlige sårskader, skriver medlemsbladet til Norsk Sjømannforbund i sitt siste nummer.

Årsakene kan være flere, men glatt knivskaft, krappe bevegelser og glatte dekk er som regel medvirkende årsak til at hånden kan gli mot knivbladet og forårsake sårskader.

I Sjøfartsdirektoratets sikkerhetsforskrifter for fiske og fangstfartøy fremgår det at knivhåndtaket såvidt mulig skal være forsynt med et vern som hindrer hånden fra å gli framover bladet.

Håndvern som vist på kniven på figur

B kan være til hinder under arbeidet da den kan henge seg fast. Håndvern som vist på figur A vil imidlertid sikre hånden mot å gli og kniven vil her heller

ikke henge fast. Kniv som ikke er i bruk kan også henges på fast plass og medvirke til orden og sikkerhet ombord.

Olje/fisk-fondet har gitt følgende tilskott til industri-trålerflåten for anskaffelse av utstyr for konsumfiske eller kombinert fiske:

Arnfred Hansen, Hidrasund,:	
til luftkjøleanlegg, utskifting fordampner	Kr. 27.300,-
Odd Olsen, Tjørnvåg, : til isolering av rom	Kr. 100.000,-
Odd I. Fjørtoft, Fjørtoft: til luftkjøleanlegg	Kr. 75.000,-
Ivar Vågshaug, Føresvik, : til dieselaggregat og kjøleanlegg	Kr. 112.500,-
Marcelius Halvorsen, Vedavågen:	
til div. aluminium, renner, nettrommel	Kr. 86.500,-
Trygve Sævik, Leinøy, : til vaskemaskin	Kr. 200.000,-
Johannes P. Nerland m.fl., Kvalvikøy:	
til vaskemaskin, isolering av rom, vinsjer	Kr. 311.500,-

Kunngjøring fra Garantikassen for fiskere

Godskrivning av driftstid i ferienesammenheng under regulerings tiltak i fiske

Ved minstelottskrav godskrives driftstid i C-skjema samtidig som opptjeningstid i ferienesammenheng.

Det er nå bestemt at fra og med opptjeningsåret 1982 vil fiskere som blir hindret fra å drive fiske på grunn av regulerings tiltak, få reguleringsperioden godskrevet som opptjeningstid i ferienesammenheng, forutsatt at det ikke oppbæres annen arbeidsinntekt i samme periode.

Fisker er selv ansvarlig for å rapportere slike perioder som ikke allerede er anført i innsendt C-skjema.

Det utarbeides eget skjema for denne rapportering av driftstid. Skjemaet fås ved henvendelse til rettledningstjenesten, fiskernes faglige organisasjoner og Garantikassen.

Slik rapportering bør skje så snart som mulig, og siste frist er ved utgangen av februar 1983.

Vanskelig å bli enig

På Østersjøkommissjonen sin årlige sesjon i Warschawa 20.–27. september ble Sverige og Polen enige om å øke uttaket av fisk i Østersjøen i år.

Dette resulterer i at Sverige får 1.000 tonn torsk i tillegg og 16 nye lisenser for fiske i polsk sone. Tidligere hadde de 8.000 tonn og 12 lisenser.

Polen får 1.200 tonn sild/strømning og 12 nye lisenser i tillegg til sine tidligere 3.000 tonn og 24 lisenser.

Partene ble bare enige om TAC når det gjelder sild /strømning og skarpsild. Det kom ikke til enighet om laksen, til tross for at Sverige (ifølge Yrkesfiskaren) «bare» stilte krav om 600 tonn, slik at de totale krav om laksekvoter kom opp i 2.695 tonn.

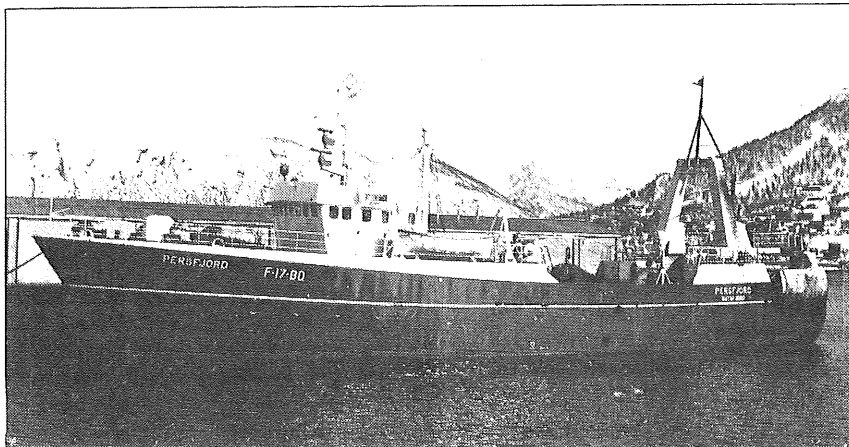
Seien

Kvoten av sei i Nordsjøen er på det næraste oppfiska allereie før seifisket vanlegvis tek til i november. Kontorsjef Arne Wåge seier til Fiskets Gang at ein held auga med situasjonen og vil vurdere tiltak dersom det skulle bli aktuelt. Som kjent har Noreg stoppa seifisket på Vikingbanken.

Reguleringsutvalet

29. oktober skal det vere møte i Reguleringsutvalet. På sakslista til møtet står regulering av fisket etter norskarktisk torsk og hyse i 1983 først. Vidare skal utvalet drøfta regulering av fisket etter sei i 1983 og regulering av vinterloddefisket i 1983. Regulering av sildefisket i statistikkområde IV c i EF sona er siste punkt på lista.

F. G. oversikt over fisket 4.10.–16.10. 1982:

«Persfjord».

Vi snur litt på flisa denne gongen, og startar oversikten vår i aust hjå Fjordfisk i Fredrikstad. Det er heller små kvanta dei kan melda om samanlikna med dei nordlegaste områda i landet vårt.

Ymse fiskeslag

I veke 40 vart det i Fjordfisk sitt område landa 14,5 tonn fisk, i veke 41 var kvantumet 11 tonn.

4,5 tonn kokte reker i veke 40, 6 tonn veka etter. For rå reker er det snakk om 11,8 tonn i veke 40 og 12 tonn i veke 41. 12,5 og 13 tonn er dei kvanta det er snakk om når det gjeld sild i dette området.

I veke 40 vart det eksportert ei ålekvase på 7 tonn. 22 tonn pigghå vart landa i veke 41 saman med 83 kg. hummer.

Vinden tok fisket

Vinden har øydelagt for dei store tala på Skagerakkysten. I veke 40 vart det i Skagerakfisk sitt område landa 5 tonn kokte reker og 18 tonn rå. I tillegg kjem 3 tonn sild som vart nytta fersk og 50 tonn med ymse fiskeslag.

Veke 41 gav følgjande resultat: 3 tonn kokte reker 12 tonn rå, 8 tonn sild og også denne veka omlag 50 tonn med forskjellige fiskeslag.

Liten aktivitet

I Rogaland Fiskesalslag sitt område har det heller ikkje vore den heilt store aktiviteten denne perioden. I veke 40 vart det landa 109 tonn død fisk og 80 tonn levande. I tillegg kom 5 tonn rå reker. I veke 41 var kvantumet død fisk 138 tonn og det vart ikkje landa levande fisk. Derimot 10,5 tonn ål, som vart eksportert, og 4 tonn pigghå.

Sei og pigghå

Sogn og Fjordane Fiskesalslag fortel om to fiskeslag, sei og pigghå. Og for å

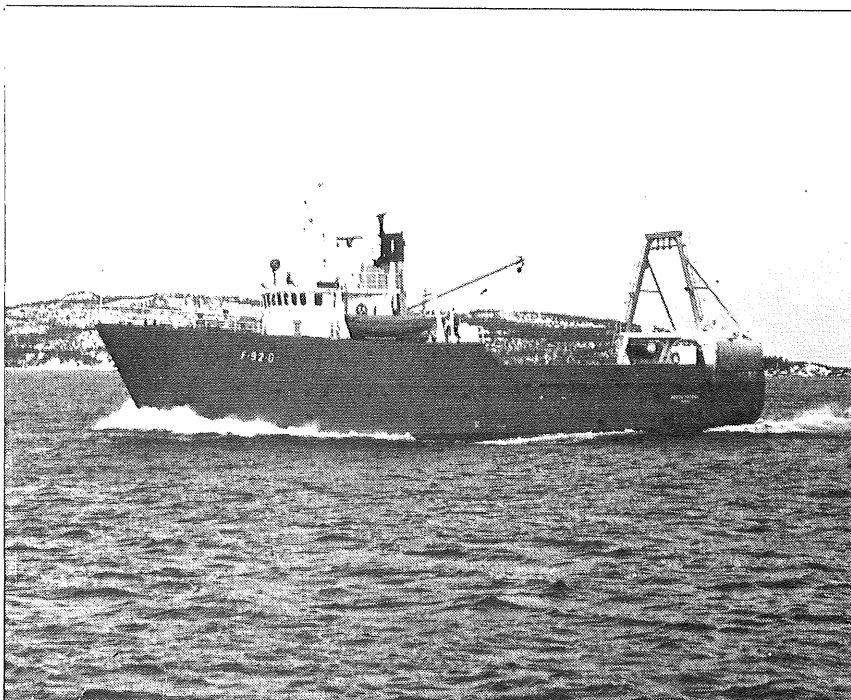
ta seien først så kom «Nordkyntrål» til Måløy med 70 tonn isa i kassar frå Nordsjøen i veke 40. Same veka hadde «Leinebris» 15 tonn kappa sei som vart levert same stad. «Førde» kom til lands med 60 tonn pigghå.

«Holvik Senior» landa 90 tonn pigghå i Måløy i veke 41. I tillegg kom seks garnbåtar inn med fangstar. Dei hadde tilsaman 5 tonn torsk og 70 tonn kappa sei. «Leinebris» var ein av båtane denne veka óg.

Mykje brosme

I Ålesund var det mest på det jamne denne perioden. I veke 40 var totalen 1.376 tonn, veka etter 801 tonn.

Brosma toppa statistikken med 256 tonn i veke 40. Andre fiskeslag som det vart teke mykje av er storsei, 243 tonn, lange, 239 tonn, og 253 tonn seifilét. Det vart og landa 140 tonn reke.

«Nordkyntrål».

«Geir-Peder».

I veke 41 toppa storseien statistiken. Den vart landa i eit kvantum på 215 tonn. Brosma kom opp i 205 tonn denne veka og av lange vart det landa 173 tonn.

I veke 40 leverte «Leinefisk» 110 tonn rund fisk. «Ny Argo» hadde 98 tonn rund fisk og 3 tonn kveite ombord og «Nyvoll senior» 95 tonn rund fisk og ein del kveite då dei kom til Ålesund i veke 40.

«Måløyfisk» leverte 130 tonn i veke 41. Same veka leverte «Strand snr» 80 tonn og «Geir Peder» 100 tonn.

Lite på Nordmøre

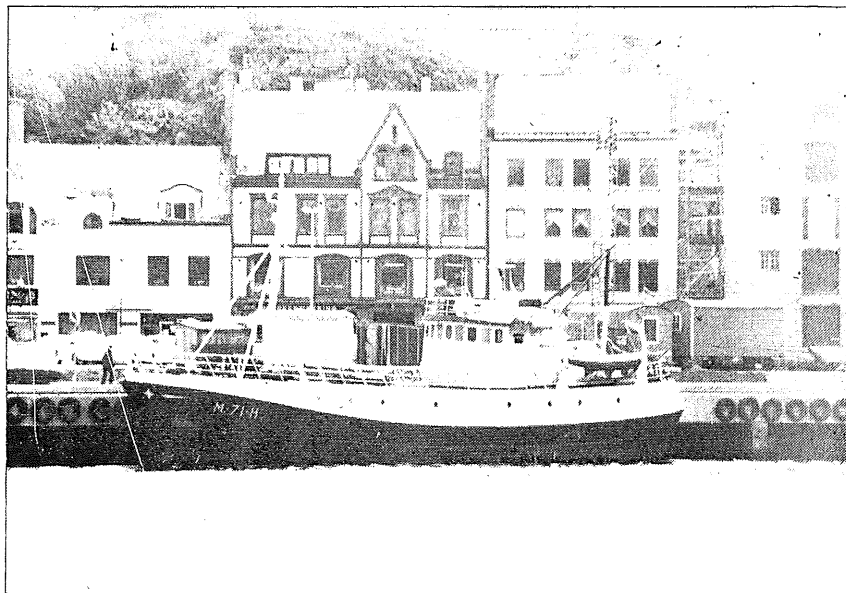
Til Kristiansund kom det fire banklinebåtar i veke 40. Fangstane var frå 27 til 130 tonn, i alt 335 tonn, mest brosme. Fangstane var tekne enten ved Færøyane eller i området Sklina-Frøya-Haltenbanken.

Same veka kom tre stortrålarar med sløydd sei frå Nordsjøen og Haltenbanken. Dei hadde fangstar på 52, 53 og 83 tonn. Og til slutt denne veka kom det ein trålar med stavsild frå Suladjupe til Kristiansund. Fangsten var på 23 tonn.

Veke 41 resulterte i ein banklinebåt med 12 tonn brosmes og lange frå Eggabanken til Kristiansund. Heller ikkje meir enn ein stortrålar fann vegen hit og den hadde berre med 16 tonn sløydd sei fra Nordsjøen.

Eventyrleg akkarfiske

Råfisklaget i Trondheim kan melde om fenomenalt godt akkarfiske både i Osen området og på nordenden av Frøya. I veke 40 vart det teke fangstar på opp til 800 kg pr. båt pr. dag. I Osen området auka fangstane til 2.400 kg. pr. båt pr. dag veka etter, noko som nok vel må kallast eit svært godt fiske. På Nordskaget, Frøya, opplevde dei derimot ein reduksjon i fangstane denne veka frå 800 til 600 kg. pr. båt pr. dag. Som dei fleste vel kjenner til føregår akkarfisket med juksamaskin

eller -snøre. Akkaren vert frosen og nytta til agn.

Til Brønnøysund kom det i veke 40 inn banklinebåtar med fangstar på opp til 1.500 kg. brosmes. Fangstane var tekne på 4 døgns sjøvær. Veka etter var fangstane for desse båtane opp til 3.000 kg. brosmes, også det etter 4 døgns sjøvær.

Juksafisket i dette området gav fangstar opp til 600 kg. torsk på snøret etter 4 døgns sjøvær i veke 40. I veke 41 var resultatet 300 kg. torsk på 3 døgns bruk.

Seinotfangstar på Helgelandskysten kom opp i eit låssett kvantum på 110 tonn fordelt på 15 fangstar i veke 40. I veke 40 vart det låssett 8 fangstar i dette området med eit totalt kvantum på 70 tonn. I Nord-Trøndelag vart det i veke 41 låssett 9 fangstar med i alt 40 tonn sei. I Sør-Trøndelag vart det i veke 40 låssett 88 tonn sei. Veka etter var kvantumet 34 tonn.

Det vart fiska med juksa på Haltenbanken både i veke 40 og 41, og fangstane vart leverte til Stokkøy. I veke 40 gav fisket opp til 1.500 kg. storsei på snøret, veka etter 1.000 kg. på snøret på 4 døgn. I veke 41 vart det fiska med garn same staden og fangstane var oppe i 300 kg.

Krabbefisket har pågått ei tid no. Kvaliteten har vore jamn framover og dei fleste har greidd å ta vekekvoten på 800 kg. pr. mann. Men no framover ser kvaliteten ut til å verta redusert og fisket er på retur.

Til slutt melder Råfisklaget i Trondheim om 51 tonn reker i veke 40 og 12 tonn i veke 41. Rekene kjem frå Spitsbergen og er frosne.

Tørrfisklagra demper

Dei store tørrfisklagra legg ein dempar på aktiviteten i Lofoten. Frå Råfisklaget i Svolvær melder dei at ein ringerunde ikkje har gitt noko å skriva heim om. Men dei har vitjing av trålarar no og då. I veke 40 var tre stykker innom med fangstar frå 77 til 91 tonn, størst fangst hadde «Lofotrål I». Fangstane inneheldt mest sei blanda med torsk og hyse. I veke 41 var «Lofotrål I» einaste båten som leverte fangst. Då var den på 97 tonn, alt sei.

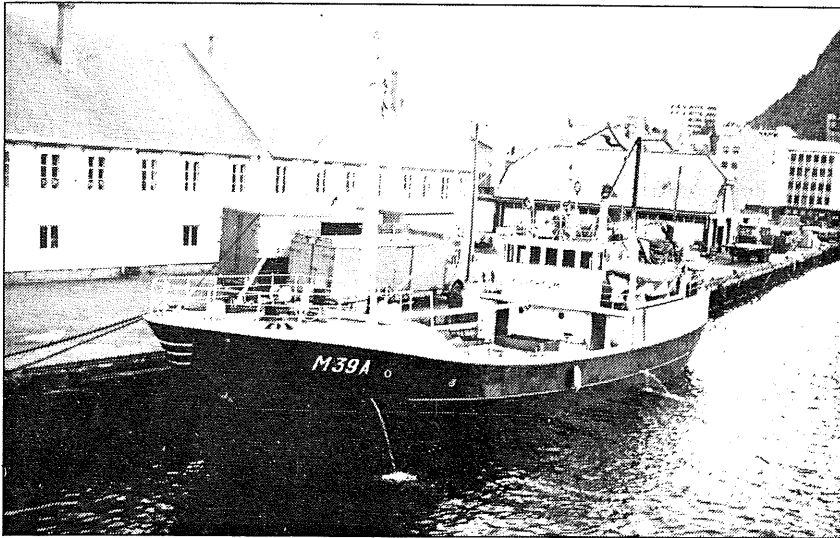
Bra trålfangstar

Til Vesterålen kom i alt 7 trålarar i perioden. Fire stykker leverte fangst i veke 40 og fangstane var frå 78 til 113 tonn, mest sei. Største fangsten tilhørte «Øksnesfisk I». «Myrefisk I» leverte største fangsten i veke 41 med 120 tonn sei. Dei andre fangstane var frå 85 tonn og oppover.

I Vesterålen var det ein del heimefiske. På line var fangstane frå 1.200 til 1.500 kg., mest brosmes båe vekene. Juksafisket gav fangstar mellom 100 og 200 kg. på maskina, også her var dei to vekene like. Akkarfisket i Vesterålen gav fangstar på frå 50 til 400 kg. pr. båt både i veke 40 og 41. Også her vert akkaren frosen og brukt til agn.

Feite fiskar

Feitsildlaget i Trondheim melder om ein del brisling teken for det meste i Romsdalsområdet og litt i Trøndelag. I veke 40 var resultatet 609 skjeeper.

«Strand senior».

Veka etter 4.769 skjegger. Største delen vart nytta til hermetikk.

Norsk vårgytande sild opptre i eit kvantum på 3.382 hl. i veke 40. Største delen av silda vart salta, 2.990 hl. I veke 41 var oppfiska kvantum 3.859 hl. norsk vårgytande sild. Også denne veka vart største delen salta, 3.261 hl.

Trøndarane fiskar framleis på Trondheimsfjordsilda si. I veke 40 vart det fiska 147 hl. og alt vart salta. Veka etter vart det fiska opp 1.067 hl. og 1.040 hl. av det vart eksportert.

Feitsildlaget melder og om 198 hl. havmakrell i veke 40. Veka etter var kvantumet 1.503 hl. og det gjekk alt til frysing. Kystmakrellen opptre i heller små kvanta. 15 hl. er totalen i veke 40, 24 i veka etter.

1.241 hl. augepål vart nytta til mjøl og olje i veke 40. 540 hl. av denne arten gjekk same veg veka etter.

Stavsild – eller vassild – eller kvitlaksfisket går jamnt og trutt. I veke 40 vart det teke opp 257 hl. som vart brukt til fôr. Veka etter 200 hl. og det vart brukt til menneskjemat.

Linefisket igong og torsken er komen

Frå Troms vert det meldt om liten aktivitet i veke 40. Frå Egga vart det landa linefangstar på frå 2.300 til 3.000 kg. Fangstane inneheldt mest brosme.

Frå Arnøyhavet vart det landa seinotfangstar på frå 12,7 til 32 tonn blandingssei. Og frå same 'havet' linefangstar på frå 300 til 1.200 kg. brosme og hyse.

Linefangstane var gjennomsnittleg på 2.500 kg. på Malangsrunden. Men på Vannøyfeltet vart det teke seinot-

fangstar på 16 til 24 tonn. Den største fangsten hadde «Skulvarden».

«Nord Rollnes» leverte ein fangst på 93 tonn blåkveite. Fangsten var teken på Finnmarkskysten og var ein av to fangstar frå denne kyststripa som vart levert i Troms.

«Karl Snorre» kom frå Barentshavet med 65 tonn reker, medan «Kvaløyfjord» var ein av fem båtar som leverte reketrålfangstar frå Storfjordrenna. «Kvaløyfjord» sin fangst var på 45 tonn og toppa lista. Den minste var på 4 tonn.

I veke 41 var det noko betre fiske i Troms trass i dårleg vér. Linefisket tok som nemnt til allereie i veke 40 og i veke 41 gjorde torsken seg gjeldande i meldingane.

Men på Eggakanten var det framleis brosma som dominerte linefangstane. Fangstane var frå 3.000 til 5.000 kg., altså noko bedre enn veka før.

«Sverdrupson» kom til Troms frå Arnøyhavet med 23 tonn sei teken med seinot. Seinotfangstane var ned i 12 tonn i dette området, og det var ingen linefangstar her.

På Malangsrunden var det også denne veka linefangstar på gjennomsnittleg 2.500 kg., medan det frå Vannøyfeltet vert meldt om seinotfangstar frå 8 til 30 tonn.

«Sør Troms» kom heim med 70 tonn blåkveite frå Finnmarkskysten. Frå Barentshavet kom det i land to reketrålfangstar på 30 og 90 tonn. Den største tilhørde «Nyhorizont».

I fangstane som vart tekne på Fugløyhavet var det torsk – og hyse. Linefangstane på dette feltet var frå 2.000 til 4.000 kg. «Vingholm» landa ein seinotfangst på 37 tonn teken på Gjesbåen.

Og til slutt skal vi nemne 4 linestubarar med fangstar på frå 20 til 63 tonn torsk og brosme. Fangstane var alle tekne på Nordkappbanken og den største av dei tilhørde «Aspirant».

Labert i Finnmark

Fisket var best i første del av perioden i Finnmark, men heller ikkje denne veka var det noko å skryte over. I Varangerområdet, Bugøynes og Vadsø, var det minimalt med aktivitet heile perioden.

I Vardø-området vart det fiska med line og snurrevad. Veke 40 gav fangstar på frå 800 til 1.500 kg. på snurrevad. Veka etter frå 1.000 til 2.000 kg. Med line vart det teke frå 100 til 160 kg. på stampen første veka, frå 100 til 110 kg. veka etter.

«Vestind» leverte 46 tonn i veke 40 og 37 tonn veka etter, båe gongane til Båtsfjord. Andre veka hadde den selskap i Båtsfjord av «Persfjord» som leverte 85 tonn.

Linefisket gav 100 kg. på stampen i veke 40. Veka etter vart det teke 13,5 tonn på autoline. Frå 1.500 til 3.500 kg vart teke på snurrevad første veka, medan resultatet var frå 2.000 til 4.400 kg. veka etter. Første veka var det snakk om «dill», med det meiner finnmarkingane at fisken er liten.

Frå 80 til 100 kg på stampen var resultatet av linefisket i Berlevågområdet i veke 40. Veka etter var fangstane omlag 100 kg. På snurrevad låg fangstane frå 2.000 til 2.500 kg. pr. båt første veka, frå 1.000 til 1.500 kg. veka etter. Juksafiske føregjekk berre første veka på grunn av véret. Då låg fangstane frå 200 til 300 kg. på maskina.

Til Mehamn kom det linefangstar frå 50 til 100 kg. på stampen i veke 40. Veka etter var dei på 100 kg. Snurrevadfisket gav fangstar frå 1.500 til 4.500 kg. pr. båt i veke 40. Og same veka vart det teke juksafangstar frå 200 til 500 kg. på maskina.

Frå Kjøllefjord melder dei om frå 60 til 90 kg. på stampen på linefisket i veke 40. I veke 41 vart det teke linefangstar på 100 kg. jamnt over. Snurrevadfisket føregjekk berre i veke 40 og det gav fangstar på frå 1.400 til 3.000 kg. På juksa fekk dei frå 150 til 170 kg. på maskina denne veka.

Inspektør

Ved Fiskeridirektoratets kontrollverk, Romsdal og Nordmøre distrikt, er det ledig stilling som inspektør ved distriktskontoret i Kristiansund N.

Søkere på stillingen må ha nødvendig innsikt og erfaring i kvalitetsbedømmelse av fisk og fiskevarer og egnet fagutdanning.

Inspektør lønnes i ltr. 11–18 i staten sitt regulativ kr. 80 342–106 847 brutto pr. år. Søkere med 2–3 årig utdanning utover videregående skole gis avlønning fra l.tr. 13–19, kr. 87 475–111 589 brutto pr. år. Innplassering etter utdanning og tidligere praksis.

All offentlig tjeneste samt privat praksis som har betydning for arbeidet godskrives. I tillegg kommer pålagt overtid. Fra lønnen trekkes 2% lovbestemt innskudd i Statens pensjonskasse.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til distriktsjef Gunnar Kulø, Fiskeridirektoratets kontrollverk, Kristiansund N (tlf. 073–71622).

Søknad mrk. «101/82» med bekreftet avskrift av vitnemål og attester sendes Fiskeridirektøren, Postboks 185, 5001 Bergen, innen 15.11.1982.»

Skjellyrkingen øker

Norges Skjellyrkerlag har søkt Kommunal- og Arbeidsdepartementet om fortsatt økonomisk støtte til drift av laget ut 1985. I sin søknad skriver laget at trass i en ventet produksjonsøkning fra ca. 200 tonn i år til ca. 1.000 tonn i 1984/85, vil de ikke ha tilstrekkelig økonomi til å følge opp næringens ekspansjon organisasjonsmessig.

I forbindelse med søknaden har laget utarbeidet en oversikt over samtlige dyrkingsanlegg for blåskjell. Den viser at vi har 200 anlegg pr. utgangen av juni 1982. Av disse er 143 prøveanlegg og 57 er produksjonsanlegg. Prognosene viser at en vil oppnå et kvantum på ca. 300 tonn i sesongen 1982/83. 1983/84 sesongen vil etter alle solemerker gi en produksjon på ca. 600 tonn mens altså prognosene for 1984/85 sesongen går ut på et resultat på 1.000 tonn. Prognosene bygger på årlige utsetninger med tilhørende veksttid.

Skjellyrkerlaget har søkt om 600.000 i økonomisk støtte fordelt med 200.000 på hvert av de tre førstkomende årene.

Av oversikta går det fram at det først og fremst er i Hordaland en er kommet skikkelig i gang med produksjon. Her finns 24 produksjonsanlegg av i alt 32 anlegg. Nord- og Sør-Trøndelag har henholdsvis 45 og 41 anlegg i alt, men av disse er bare tre i produksjon. Resten er foreløpig inne i prøveperioden. I Møre og Romsdal finn i alt 26 anlegg, hvorav 7 er i produksjon. 19 blir betegnet som prøveanlegg, av disse har fem avsluttet forsøket av forskjellige grunner – mest ærfuglplager, som ser ut til å være felles for de fleste anleggene i dette fylket.

LÅN & LØYVE

«Toftøysund»

Harald, Kjell Olav og Bjørn Andre Natterøy og Øyvind Våga har fått tillatelse til å erverve eiendomsretten til m/s «Toftøysund», R-20-TV. Fiskeridirektøren finner også å kunne gi tilsagn om at det vil kunne påregnes ringnot- og industritråttillatelse for fartøyet. Industritråttillatelsen omfatter ikke trålfiske etter lodde. Fartøyets tillatte lastkapasitet settes til 2.000 hl. Fiskeridirektøren finner ikke å kunne innvilge søknaden om seinottillatelse for fartøyet.

Salmo A/S, Abelvær,

søker om delvis flytting av matfiskanlegg, 5.000 m³, til Store Kalvøys vestsida.

«Havpynt»

Osvald Hansen, Gibostad, har fått tillatelse til å erverve eiendomsretten til m/s «Havpynt», T-4-SA. Fiskeridirektøren finner også å kunne gi tilsagn om at det vil kunne påregnes reketrål- og torsketråttillatelse for fartøyet. Torsketråttillatelsen omfatter ikke trålfiske etter lodde.

K/S Oddvar Vea, Vormedal,

har fått kr. 34.320,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkosomheten på kontinental-sokkelen.

Gunnvald Kvasvik, Kvalsvikøy,

har fått kr. 3.290,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkosomheten på kontinental-sokkelen.

Lars Eide, Bømlo

har fått kr. 18.400,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkosomheten på kontinental-sokkelen.

Sigmund Larsen, Egersund,

har fått kr.34.610,- i erstatning for skade på fiskeredskap som følge av oljevirkosomheten på kontinental-sokkelen.

På tokt

«Solheim Senior» gikk fra Bergen 12. oktober for å kartlegge sildeforekomster fra Stad til Lofoten. På toktet, som skal vare fram til 2. november, skal det også foretas biologisk prøvetaking, utsortering av merket sild fra kommersielle fangster og bestanden i områder med forbud mot sildefiske skal overvåkes.

K. Lauvås, J.H. Nilsen og J. Røttingen er med på toktet. Nilsen til 24. oktober, Røttingen fra 24. oktober og ut toktet.

Etter mange års diskusjon –

Nå skal britene spise mer fisk!

I disse dager går startskuddet for det grandiose markedsføringsframstøtet britisk fiskerinæring gjør på hjemmemarkedet. Og med det er kampanjen, som er tenkt å vare i fem år(!) inne i sin første fase. Denne skal pågå fra 1. oktober til 10. november.

Målet er å få fisken tilbake på britiske tallerkner og å få opp fortjenesten i britisk fiskeindustri. I dag er situasjonen at bare 48% av fisken som blir spist i Storbritannia er fisket av hjemmeflåten.

Fisketog

Og for å nå dette målet har SFIA (Sea Fish Industry Authority) blant annet leiet et tog som skal besøke 21 byer i den nærmeste tiden. Meningen er at alle som besøker toget skal få smake hvor godt fisk kan være og de får anledning til å delta i en konkurranse der premiene er fersk fisk fra lokale fiskehandlere og fryseri.

Kampanjen vil trolig føre til at fiskeforbruket øker betraktelig i denne perioden, men målet er å fordoble ferskfiskmarkedet i løpet av de neste fire årene. I tall betyr dette at britene må ta opp 160.000 tonn fisk i året i tillegg til kvantumet som blir tatt opp i dag. Administrerende direktør Peter Seals mener at økningen særlig må komme på fiskeslag som lysing, lange og breiflabb som i dag er sjelden kost på engelske bord. Men han er heller ikke fjern fra tanken om at silda kan tas i større kvantum enn i dag.

Seals sa også at Storbritannias fiskere kan ta fisk som ikke tidligere har vært inne i bildet, – og jeg snakker ikke om kolmule, sa han.

Dessuten er Seals inne på tanken om å forsøke å øke salget av fete fisker, som makrell, igjen. Dette mener han kan knyttes sammen med ønske om bedret helse.

Mer fisk – mindre kjøtt?

I tillegg til «fisketoget» vi nevnte, har SFIA mange ting på gang. En utstilling av skaldyr, et nytt markedsføringskontor for fisk i London, demonstrasjoner og en serie brosjyrer med råd og vink om hvordan kjøpe og tilberede fisk. Av andre tiltak kan nevnes en skolekonkurranse og en 'jakt' for å finne den beste «fish and chips» butikken.

Peter Seals mener at økningen i ferskfiskkonsumet kan komme på bekostning av forbruket av kjøtt, ikke på bekostning av frossen, hermetisk eller annen foredlet fisk.

Første steget på vegen mot et økt forbruk er å forandre holdninger hos forbrukerne. Undersøkelser har vist at husmødre i mange områder ikke har noe utover minimale kunnskaper om fisk og hvordan den kan brukes i husholdningen. Det er ingen opplæring i bruk av fisk, og det kan være en av grunnene til at det er en utbredt oppfatning at fisk bare kan brukes i liten grad i matlagingen.

Den generelt dårlige kvaliteten på fisk som blir servert i skolene bidrar heller ikke til å øke dens anseelse.

Fiskerinæringa ekspanderer

Den britiske minister for landbruk, fiskeri og matvarer, Peter Walker, har tatt opp fiskerinæringas framtid i et notat. Han skriver: – Fiskerinæringa vil i framtida være et ekspanderende element i britisk økonomi, ikke et hemmende element.

Walker skriver videre: – Dersom vi kan komme fram til en felles fiskeripolitikk i EF som tar vare på ressursene og som gjør at de øker i framtida, og dersom England kan få sin rettmessige del av de økende bestandene, kan vi skape grunnlag for en industri som ekspanderer og ikke skrumper inn.

Walker har notert seg at fiskerinæringa sysselsetter folk, støtter fored-

Karakteristisk er at 'fiskepinner', en svært populær rett blant barn, ikke blir tenkt på som fisk.

Negative sider i fokus

Men kampanjen blir ikke særlig positivt omtalt i Fishing News. Her heter det i en leder artikkel at starten gir inntrykk av at SFIA mer er ute etter pengestøtte fra Regjeringen enn å få folk til å kjøpe fisk.

Alle de større aviser i England har grepet tak i de negative sidene i fiskeindustrien: – husmødrenes manglende interesse og kunnskap, konsumet som er redusert til en tredjedel, nedgang i priser og fiskepinnene som ikke blir assosiert med fisk.

«Suksess gir suksess» skriver Fishing News og mener at fiskerinæringen her har skjovet de negative sidene fram i lyset og gitt dem den største publisitet.

«SFIA har et utmerket budskap til publikum og bør konsentrere seg om salg fremstøt. La oss legge industriens problemer bak oss, slutt å fortelle publikum at de ignorerer fisken og at fisk er vanskelig å kjøpe – informer heller om at hvert måltid av britisk fanget fisk er helsebringende», skriver Fishing News i sin leder.

lingsindustrien og gir ordre til verft og utstyrsleverandører. Og han karakteriserer menneskene bak bedriftene i fiskerinæringa som dristige, uavhengige og foretaksomme.

Allerede den gang...

Fishing News har en klippspalte med nyheter for 50 år siden. I deres utgave fra 1. oktober kan vi lese følgende: «Nordmennene arresterte Grimsby-tråleren 'Gambri' for å ha fisket innenfor deres territorialgrense. Den fisket like innenfor tremilsgrensen, men nordmennene håndhever fire mils grense. Alle andre europeiske land har fastsatt tre-mils grense med unntak av Sovjet som håndhever ni-mils grense.»

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 17/10 1982

	I uken		I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	4-10/10	11-17/10	Pr. 18/10	Pr. 17/10	Fersk		Frysing		Salting	Herme tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	1982	1982	1981	1982	Ekspert	Innenl.	Konsum	Agn				
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Feitsildfiskernes salgslag												
<i>(Nord for Stad)</i>												
Feit- og småsild	328	458	1 921	3 623	271	1 937	89	—	1 308	—	8	10
Nordsjøisild	—	—	4	418	—	—	340	—	78	—	—	—
Kystbrisling	10	81	479	3 456	—	—	44	—	32	2 634	131	616
Havbrisling	—	—	372	317	—	—	—	—	—	—	143	175
Makrell	15	137	9 605	19 572	—	261	6 046	330	—	—	375	12 561
Vinterlodde	—	—	726 528	549 334	—	—	435	—	—	—	—	548 899
Sommerlodde	33 688	5 684	295 244	561 029	—	—	—	—	—	—	—	561 029
Øyepål	124	54	2 152	2 502	—	—	—	—	—	—	408	2 094
Tobis	—	—	699	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	—	—	31 920	44 299	—	6 578	—	—	—	—	566	37 155
Hestmakrell	—	—	4	586	—	586	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	34 165	6 415	10 689 27	11 851 36	271	9 362	6 954	330	1 417	2 634	1 631	11 625 38
Noregs Sildesalg												
<i>(Sør for Stad)</i>												
Vintersild	—	—	744	533	—	469	—	—	30	—	34	—
Feit- og småsild	34	—	89	474	—	84	200	—	190	—	—	—
Nordsjøisild	—	189	4 103	10 794	3 587	—	7 021	—	—	—	76	110
Kystbrisling	113	702	6 580	7 706	—	18	—	—	128	6 542	1 018	—
Havbrisling	—	—	—	16 287	—	—	—	—	—	682	318	15 287
Vinterlodde	—	—	66 366	1 951	—	—	—	—	—	—	953	998
Sommerlodde	—	424	104 078	68 436	—	—	—	—	—	—	1 499	66 937
Øyepål	4 089	5 262	71 919	136 590	—	—	—	—	—	—	2 754	133 836
Tobis	—	—	53 392	48 197	—	—	—	—	—	—	113	48 085
Kolmule	—	—	117 676	117 417	—	—	—	—	—	—	418	116 999
I alt	4 236	6 577	424 948	408 384	3 587	571	7 221	—	348	7 224	7 183	382 251
Norges Makrell S/L												
<i>(Sør for Stad)</i>												
Makrell	970	773	35 446	43 265	1 930	1 695	29 788	1 686	1	32	481	7 652
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt pr. 10/10	970	773	35 446	43 265	1 930	1 695	29 788	1 686	1	32	481	7 652
Samlede kvanta:												
Vintersild	—	—	744	533	—	469	—	—	30	—	34	—
Feit- og småsild	362	458	2 010	4 079	271	2 022	289	—	1 497	—	8	10
Nordsjøisild	—	189	4 107	11 212	3 587	—	7 361	—	78	—	76	110
Kystbrisling	123	783	7 059	11 162	—	18	44	—	160	9 176	1 149	616
Havbrisling	—	—	372	16 604	—	—	—	—	—	682	461	15 461
Makrell	985	910	45 051	62 838	1 930	1 956	35 834	2 016	1	32	856	20 213
Vinterlodde	—	—	792 894	551 285	—	—	435	—	—	—	953	549 897
Sommerlodde	33 688	6 108	399 322	629 465	—	—	—	—	—	—	1 499	627 966
Øyepål	4 213	5 316	74 071	139 092	—	—	—	—	—	—	3 162	135 930
Tobis	—	—	54 091	48 197	—	—	—	—	—	—	113	48 085
Kolmule	—	—	149 596	161 717	—	6 578	—	—	—	—	984	154 154
Hestmakrell	—	—	4	586	—	586	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	39 371	13 765	1 529 322	1 636 786	5 788	11 627	43 963	2 016	1 766	9 890	9 295	1 552 440

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 36,5 tonn, og pr. 17/10 1982 490,5 tonn.

<i>Omregningsfaktorer kg</i>	<i>Conversion factors kg</i>	<i>Omregningsfaktorer kg</i>	<i>Conversion factors kg</i>
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97
1 hl fersk polartorsk	97	1 hectolitre fresh polar cod	97
1 hl fersk øyepål	100	1 hectolitre fresh Norway pout	100
		1 hl fersk tobis	100
		1 hl fersk kolmule	92
		1 hl havbrisling (oppmaling)	95
		1 skjeppes brisling (konsum)	17
		1 hectolitre fresh sandeel	100
		1 hectolitre blue whiting	92
		1 hectolitre sprat for meal	95
		1 skjeppes sprat for human consumption	17

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1.-10/10 1982 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt*

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	27/9-3/10	4-10/10	pr. 11/10 1981	pr. 10/10 1982	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Priszone 1/2 – Finnmark¹</i>												
Torsk	697	630	55 836	59 042	956	34 777	7 479	15 686	127	17	—	—
Skrei	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	249	216	15 934	9 361	349	8 403	12	591	7	—	—	—
Sei	662	891	15 107	15 331	77	12 297	2 451	507	—	—	—	—
Brosme	27	31	552	380	3	20	59	298	—	—	—	—
Lange	—	0	4	2	—	0	2	1	—	—	—	—
Blålange	0	0	1	11	—	—	4	7	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	1	18	7	5	2	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	31	26	247	274	55	218	0	—	—	—	—	—
Rødspette	48	34	310	232	118	114	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	12	9	735	689	14	466	—	—	—	209	—	—
Uer	5	6	499	666	301	351	5	—	—	8	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	4	1	—	1	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	0
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	294	283	14 527	16 541	—	16 541	—	—	—	—	15	—
Annet og uspesifisert	55	153	—	280	55	210	—	—	—	—	—	—
I alt	2 080	2 278	103 774	102 817	1 933	73 400	10 012	17 089	133	249	0	0
<i>Priszone 3 – Troms²</i>												
Torsk	255	141	45 292	39 143	633	7 044	17 431	14 027	9	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	41	26	5 517	3 348	351	2 306	10	670	10	—	—	—
Sei	925	804	18 073	16 706	220	6 062	8 606	1 812	5	—	—	—
Brosme	22	67	1 603	1 344	26	51	208	1 059	1	—	—	—
Lange	2	6	56	70	2	0	32	35	—	—	—	—
Blålange	0	2	21	18	—	0	14	4	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	0	—	—	—	0	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	3	2	48	24	22	2	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	19	69	755	450	64	323	4	—	60	—	—	—
Rødspette	1	1	13	10	9	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	2	2	671	444	54	389	—	—	0	—	—	—
Uer	24	31	1 153	937	372	545	2	—	18	—	—	—
Rognkjeks	—	—	0	9	—	9	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	—	1	1	0	1	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	145	60	19	38	—	—	4	—	—	—
Krabbe	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	245	360	13 713	16 196	—	16 196	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	224	273	8	751	6	728	0	0	16	1	—	—
I alt	1 763	1 784	87 071	79 512	1 779	33 696	26 307	17 609	122	1	—	—
<i>Pris. 4/5/6 – Nordland³</i>												
Torsk	342	178	25 361	22 521	2 316	9 063	6 748	4 272	122	1	—	—
Skrei	11	29	39 307	49 275	364	2 832	22 517	23 487	74	—	—	—
Hyse	221	187	11 067	8 747	1 761	5 999	11	768	208	—	—	—
Sei	1 685	790	21 200	19 048	794	12 681	1 634	3 901	37	0	—	—
Brosme	92	97	3 673	2 154	57	9	437	1 650	0	—	—	—
Lange	26	19	688	540	11	23	439	67	—	—	—	—
Blålange	1	1	222	135	1	2	113	18	—	—	—	—
Lyr	2	0	51	54	41	0	6	8	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	4	6	83	92	89	3	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	24	98	667	512	158	350	1	—	3	0	—	—
Rødspette	14	11	128	128	78	50	—	—	1	0	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	5	1	1	0	—	—	—	0	—	—
Steinbit	5	3	187	210	61	147	0	0	2	0	—	—
Uer	58	52	1 938	1 758	777	960	13	—	8	0	—	—
Rognkjeks	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	3	1	41	31	20	11	0	—	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til						
	27/9-3/10	4-10/10	pr. 11/10 1981	pr. 10/10 1982	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	—	7	2	1	2	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Krabbe	10	5	34	20	4	—	—	—	16	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	63	—	63	—	—	—	—	—
Reke	—	20	402	529	177	350	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	32	59	483	756	145	97	2	16	9	486	—
I alt ⁶	2 530	1 556	105 543	106 574	6 857	32 641	31 922	34 189	479	487	—
<i>Prissone 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	29	59	3 835	3 117	872	406	913	885	37	3	—
Skrei	—	—	175	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	0	15	557	431	268	123	0	18	21	—	—
Sei	82	39	5 199	5 096	297	896	877	3 005	11	11	—
Brosme	5	87	1 224	774	28	3	497	245	0	—	—
Lange	1	12	444	369	4	0	225	140	—	0	—
Blålange	1	20	333	374	1	—	372	0	—	—	—
Lyr	3	3	206	149	102	19	1	11	16	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	18	22	21	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	0	5	1	4	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	4	12	11	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	4	0	0	—	—	—	—	0	—
Steinbit	0	0	9	5	4	1	—	—	—	—	—
Uer	7	8	319	329	322	5	2	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	9	7	6	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	5	7	7	—	—	—	—	—	—
Akkar	0	—	—	1	0	0	—	—	—	1	—
Krabbe	186	174	775	474	75	—	—	—	400	—	—
Hummer	0	10	1	11	1	—	—	—	10	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	1	1	96	107	99	8	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	23	2	293	2 542	194	2 045	1	8	3	291	—
I alt	340	431	13 508	13 832	2 314	3 512	2 887	4 314	498	307	—
<i>Prissone 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	18	29	1 821	2 810	429	365	1 636	380	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	4	11	848	586	426	123	0	17	20	—	—
Sei	258	299	6 554	8 028	247	3 829	3 328	613	—	12	—
Brosme	317	135	2 791	2 484	2	—	1 582	900	—	—	—
Lange	92	103	1 517	1 227	6	—	1 125	96	—	—	—
Blålange	1	2	827	267	2	—	241	23	—	—	—
Lyr	1	4	155	157	123	8	1	7	18	—	—
Hvitting	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	21	7	4	3	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	2	167	93	74	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	5	6	6	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	3	2	2	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	9	16	6	10	—	—	—	—	—
Uer	1	9	163	176	111	64	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	8	8	7	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	3	13	6	1	6	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Krabbe	54	44	273	198	1	—	—	—	197	—	—
Hummer	0	0	4	4	4	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	1	2	2	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	1	3	203	1 275	7	1 244	—	—	—	24	—
I alt	749	643	15 221	17 428	1 480	5 728	7 914	2 035	235	36	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9. Nordmøre.

⁶ Gjelder bare sone 6.

* Sløyd og hodekappet.

Fisk brakt i land i tiden 1/1.-10/10 1982 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til						
	27/9-3/10	4-10/10	pr. 11/10 1981	pr. 10/10 1982	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerrakfisk S/L</i>											
Torsk	6	5	1 035	857	451	174	232	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	0	0	186	130	49	80	1	—	—	—	—
Sei	37	62	1 508	1 300	390	407	503	—	—	—	—
Brosme	0	0	9	8	2	2	4	—	—	—	—
Lange	2	1	206	156	75	20	61	—	—	—	—
Blålange	0	0	4	4	2	0	2	—	—	—	—
Lyr	6	6	527	332	237	84	11	—	—	—	—
Hvitting	—	1	25	15	2	13	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	10	10	10	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	3	4	4	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	45	31	31	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	5	4	4	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	40	38	38	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	4	4	160	133	133	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	0	25	27	27	—	—	—	—	—	—
Ål	—	3	89	95	95	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Krabbe	2	1	—	3	3	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	2	3	3	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	3	2	2	—	—	—	—	—	—
Reke	37	29	2 463	2 630	420	—	—	—	2 211	—	—
Annet og uspesifisert	7	30	243	338	276	2	61	—	—	—	—
I alt pr. 5/9	104	143	6 592	6 120	2 254	781	875	—	2 211	—	—
<i>Rogaland Fiskesalgslag S/L</i>											
Torsk	77	—	2 558	1 342	366	25	786	165	—	—	—
Skrei	—	—	—	250	50	—	150	50	—	—	—
Hyse	10	—	231	269	206	41	—	22	—	—	—
Sei	120	—	12 426	8 061	410	3 155	2 730	1 767	—	—	—
Brosme	320	—	1 295	1 715	—	—	1 675	40	—	—	—
Lange	210	—	3 852	4 976	1 561	—	3 325	90	—	—	—
Blålange	5	—	349	235	0	—	235	—	—	—	—
Lyr	3	—	129	148	125	—	23	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	6	—	3	30	2	28	—	—	—	—	—
Kveite	2	—	5	4	1	3	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	21	11	5	4	2	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	265	—	438	410	410	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	6	—	106	71	—	71	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	7	7	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	110	—	8	110	—	—	—	—	110	—	—
Hummer	—	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	4	—	148	168	—	167	—	—	—	—	1
I alt pr. 00/0	1 138	—	21 571	17 805	3 141	3 494	8 926	2 134	110	—	1
<i>S/L Hordafisk</i>											
Torsk	49	6	283	254	162	26	42	24	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	—	—	124	78	56	16	—	5	—	—	—
Sei	1 319	44	5 082	3 732	419	2 107	912	295	—	—	—
Brosme	17	—	273	143	30	—	83	30	—	—	—
Lange	282	2	467	562	—	—	557	5	—	—	—
Blålange	—	—	17	103	6	—	96	0	—	—	—
Lyr	45	2	93	129	117	—	4	8	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	6	27	27	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	4	4	4	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	3	4	4	—	—	—	—	—	—
Uer	1	—	6	6	—	3	2	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	9	—	15	18	18	—	—	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til						
	27/9-3/10	4-10/10	pr. 11/10 1981	pr. 10/10 1982	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Makrellstørje	22	—	83	22	—	22	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	76	310	778	548	548	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	26	4	4	—	—	—	—	—	—
Ål	41	9	59	50	50	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	1	1	33	32	30	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	2	2	2	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	16	22	22	0	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	—	12	29	60	46	14	—	—	—	—	—
I alt pr. 00/0	1 862	387	7 399	5 802	1 547	2 189	1 696	368	2	—	—
<i>Sogn og Fjordane Fiskesalslag</i>											
Torsk	77	—	2 558	1 342	366	25	786	165	—	—	—
Skrei	—	—	—	250	50	—	150	50	—	—	—
Hyse	10	—	231	269	206	41	—	22	—	—	—
Sei	120	—	12 426	8 061	410	3 155	2 730	1 767	—	—	—
Brosme	320	—	1 295	1 715	—	—	1 675	40	—	—	—
Lange	210	—	3 852	4 976	1 561	—	3 325	90	—	—	—
Blålange	5	—	349	235	—	—	235	—	—	—	—
Lyr	3	—	129	148	125	—	23	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	6	—	3	30	2	28	—	—	—	—	—
Kveite	2	—	5	4	1	3	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	21	11	5	4	2	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	265	—	438	410	410	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	6	—	106	71	—	71	—	—	—	—	—
Ål	4	—	—	7	7	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	110	—	8	110	—	—	—	—	110	—	—
Hummer	—	—	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	4	—	148	168	—	167	—	—	—	1	—
I alt pr. 5/9	1 138	—	21 571	17 805	3 141	3 494	8 926	2 134	110	1	—
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag</i>											
Torsk	1 200	40	27 798	23 815	1 735	8 945	11 875	1 210	50	—	—
Skrei	—	100	—	1 040	10	90	740	200	—	—	—
Hyse	170	—	4 564	4 323	1 145	2 743	175	240	20	—	—
Sei	1 280	1 060	39 358	42 492	3 480	14 317	16 655	8 040	—	—	—
Brosme	350	260	6 145	6 080	—	—	4 710	1 370	—	—	—
Lange	300	250	7 974	9 840	1 880	200	7 460	300	—	—	—
Blålange	—	20	2 223	581	—	—	581	—	—	—	—
Lyr	—	—	20	15	10	—	—	5	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	80	12	—	12	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	10	40	—	40	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	1 270	2 035	1 430	605	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	49	65	—	65	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	50	—	50	—	—	—	—	—
Krabbe	10	10	95	50	—	20	—	—	30	—	—
Hummer	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	250	140	3 080	3 574	130	2 694	750	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	70	100	—	220	100	120	—	—	—	—	—
I alt	3 630	1 980	92 676	94 233	9 921	29 901	42 946	11 365	100	—	—

Utførsel av viktige fisk- og fiskeprodukter januar–august 1982 fordelt på land

Etter Statistisk Sentralbyrås månedsoppgave

Vare og land	August Tonn	Jan. – August Tonn	Vare og land	August Tonn	Jan. – August Tonn	Vare og land	August Tonn	Jan. – August Tonn
<i>Fersk og fryst sild og brisling</i>			<i>Saltet sild unntatt fileter</i>			<i>Fisk, tilberedt eller konservert, herunder kaviar og kaviaretterlign. i lufttett lukte kar</i>		
Danmark	2 287	6 231	Danmark	—	152	Finland	11	56
Nederland	18	121	Finland	2	507	Sverige	59	371
Storbrit. og N.-Irland	2	84	Sverige	1	770	Belgia, Luxembourg	44	441
Vest-Tyskland	354	2 057	Andre land	2	67	Storbrit. og N.-Irland	67	405
Andre land	1 990	5 332	<i>I alt</i>	5	1 497	Vest-Tyskland	4	65
<i>I alt</i>	4 652	13 825	<i>Saltet fisk ellers</i>			Bennin	—	—
<i>Fersk fisk ellers</i>			Finland	—	5	Den Arabiske Rep. Egypt	—	117
Danmark	468	16 231	Sverige	59	172	Mali	—	—
Sverige	306	2 955	Frankrike	1 018	1 322	Mozambique	—	—
Belgia, Luxembourg	28	365	Hellas	217	417	Sudan	—	304
Frankrike	235	2 709	Italia	415	4 844	Sør-Afrika	25	293
Nederland	15	97	Spania	108	1 225	Hong Kong	—	95
Spania	19	208	Vest-Tyskland	279	471	Japan	2	114
Storbrit. og N.-Irland	71	1 272	Andre land	34	244	Canada	3	33
Sveits	32	255	<i>I alt</i>	2 130	8 701	U.S.A.	228	2 481
Vest-Tyskland	350	5 102	<i>Tørrfisk</i>			Austral-Sambandet	47	390
Andre land	164	7 253	Sverige	—	42	New Zealand	1	48
<i>I alt</i>	1 689	36 447	Italia	925	2 026	Andre land	17	1 883
<i>Fryst fisk ellers unntatt fileter</i>			Storbrit. og N.-Irland	4	127	<i>I alt</i>	509	7 095
Danmark	13	1 412	Kamerun	52	230	<i>Krepsdyr og bløtdyr tilberedt eller konservert ikke i lufttett lukte kar</i>		
Færøyane	20	217	Namibia	—	—	Danmark	184	743
Finland	1 096	8 445	Niger	—	—	Finland	19	161
Sverige	63	431	Nigeria	153	7 848	Sverige	633	2 432
Belgia, Luxembourg	27	72	U.S.A.	15	25	Storbrit. og N.-Irland	745	3 358
Frankrike	98	244	Andre land	58	263	Vest-Tyskland	44	310
Storbrit. og N.-Irland	341	3 187	<i>I alt</i>	1 207	10 562	Canada	37	134
Sveits	3	68	<i>Klippfisk</i>			U.S.A.	249	652
Vest-Tyskland	167	3 310	Belgia, Luxembourg	13	127	Andre land	44	205
Niger	—	—	Frankrike	200	2 908	<i>I alt</i>	1 956	7 995
Nigeria	7 451	22 261	Italia	120	876	<i>Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr</i>		
Israel	—	392	Nederland	23	159	Danmark	30	1 761
Japan	—	15 087	Portugal	65	5 162	Finland	6 389	32 249
U.S.A.	109	901	Spania	18	555	Sverige	7 079	51 739
Andre land	50	3 454	Vest-Tyskland	29	362	Belgia, Luxembourg	—	—
<i>I alt</i>	9 440	59 483	Alegerie	—	—	Frankrike	625	11 711
<i>Fryste fileter av fisk, unntatt sild</i>			Angola	—	105	Hellas	—	2 571
Danmark	21	56	Kongo, Brazzaville	309	1 783	Irland	—	1 250
Finland	787	4 160	Zaire	720	805	Italia	140	719
Sverige	485	2 902	Sør-Afrika	14	179	Jugoslavia	—	—
Frankrike	199	1 412	Domingo-Republikken	191	595	Nederland	25	218
Italia	42	627	Franske Antiller	104	1 104	Storbrit. og N.-Irland	530	14 909
Storbrit. og N.-Irland	2 158	17 424	Jamaica	478	2 471	Sveits	—	3 788
Sveits	25	353	Mexico	—	—	Tsjekkoslovakia	—	—
Tsjekkoslovakia	152	700	Nederlandske Antiller	18	128	Vest-Tyskland	730	1 342
Vest-Tyskland	240	4 403	Panama med kansonen	85	409	Ungarn	2 100	5 100
Østerrike	155	957	U.S.A.	70	219	Den Arabiske Rep. Egypt	1 500	3 500
U.S.A.	1 963	9 876	Argentina	—	537	Israel	—	—
Andre land	169	987	Brasil	287	9 440	Andre land	53	669
<i>I alt</i>	6 398	43 857	Venezuela	48	655	<i>I alt</i>	19 201	131 525
			Andre land	227	1 528			
			<i>I alt</i>	3 019	30 106			

JOSTEIN RØTTINGEN

HAVE.

Prioritert blad

Returadresse: Fiskets Gang
Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen

Denne annonse er kun beregnet på deg som skal kjøpe/selge fiskefartøy

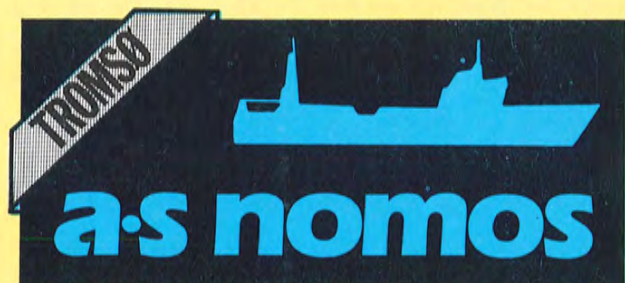
Hvis du mener at det trengs erfaring ved kjøp og salg av fartøyer, kan du lese videre. Vi har nemlig den erfaring som trengs. Vårt kontaktnett i inn- og utland er stort, og likeledes vår kjennskap til fiskeripolitikk og konsesjonsordninger. Vi tar oss av kontraktforhandlinger, med alt det innebærer av nødvendige dokumenter. I tillegg har vi god kontakt med finansieringsinstitusjoner, såvel på bank- som

på forsikringssiden, og utarbeider gjerne driftskalkyler, finansieringssøknader etc.

I det hele tatt, så gjør vi mer enn det som kan kreves av et meglerapparat. Med andre ord, det er mange gode grunner for å ta kontakt med oss neste gang du er i en kjøp/salg-situasjon.

Adr.: C. Sundtsgt. 7, 5000 Bergen.
Telegr.: Janso./Telex: 42 600 janso n. Telf. (05) 23 22 12,
23 22 13, 16 61 30. Priv. 16 62 40.

Adr.: Storgt. 24, boks 573 - 9001 Tromsø.
Tlgr.: Nomos. Telex: 64 269 nomos n. Tlf.: (083) 82 821/
84 040. Priv. 82 821.